

1980 ஜூலை 11]

இணைப்பு I.

[361ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு1. முன்னுரை.

மாநிலத்தின் வருவாய் நிர்வாகத்திலே நிலவரி விதிப்பு நிலவரி வசூல், வேளாண் வருமான வரி, நகர்புற நிலவரி, ஏனைய பல்வேறு வரிகள், அரசுக்குச் சேர வேண்டிய கடன்கள் ஆகியவை அடங்கும். மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆட்சியரும் மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரியும், வருவாய் கோட்ட அளவில் கோட்டாட்சி அலுவலரும் வட்ட அளவில் தாசில்தாரும், பிரிக்கா அளவில் வருவாய்த்துறை ஆய்வாளரும், இப்பணிக்குப் பொறுப்பேற்கின்றனர். கிராமத் தலைவன், கிராமக் கர்ணம், கிராமப் பணியாளர்கள் ஆகியோரை அடிப் படைக் கிராமப் பணியாளர்களாகக் கொண்டு, கிராமங்களில் இப்பணி முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. எல்லா நிலைகளிலும் வருவாய் நிர்வாக அதிகாரிகள் கிராம மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்கின்றனர். தொன்று தொட்டு வருகின்ற இம்முறை வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது. சாதாரண காலங்களில் மட்டுமன்றி, புயல், வெள்ளம், தீ, பேரிடர் முதலிய இயற்கைச் சீற்றங்களின் போதும் இம்முறை செவ்வனே நடைபெற்றது. கிராம மக்களின் நலனைக் கருத்திற் கொண்டு, பயிரிடுவார்க்கு நில ஒப்படை செய்தல், வீட்டு மனைகள் வழங்குதல், பட்டா மாற்றம் செய்தல் பல்வேறு காரியங்களுக்காகச் சான்றிதழ்கள் வழங்குதல் முதலிய முக்கிய பணிகளை வருவாய்த் துறை கவனிக்கிறது. சென்ற நிதியாண்டில் பல்வேறு பிரிவுகளில் அடைந்த சாதனையும் நடப்பு நிதியாண்டில் மேற்கொள்ள விருக்கும் செயல் திட்டங்கள் குறித்த விவரமும் பின்வரும் பத்திகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. இயற்கைச் சீற்றங்கள்.

மானியக் கோரிக்கை 41-ன் “இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த நிவாரணம்” என்பதன்கீழ் அது வருவாய்த் துறைக்கு எந்த அளவிற்குப் பொருந்துமோ, அந்த அளவிற்கு, தீ, வெள்ளம், புயல் முதலியன போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்து அத் துறையால் நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

தீ விபத்து.—தீ விபத்து என்பது தற்செயலாகவும் ஏற்படலாம்; மனிதர்களாலும் ஏற்படலாம். பொதுவாகக் குடிசைகளில் வசிக்கும் ஏழை மக்கள் தான் இதனால் பெரும் துன்பமடைகிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் வசிக்கும் குடிசை களையும் தங்கள் உடைமைகளையும் இழக்க நேரிடுகிறது. தீ

[1980 ஜூலை 11]

விபத்துக்களினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கையில் தற்செயலாக ஏற்படும் தீ விபத்துக்களுக்கும், தீயிடப்பட்டதன் விளைவாக ஏற்படும் தீ விபத்துக்களுக்கு மிடையே அரசு பாகுபாடு காட்டுவதில்லை. முற்றிலும் சேதமடைந்த குடிசையின் சொந்தக்காரருக்கு ரூ. 100 நிவாரணமும், ஒரு பகுதி சேதமடைந்த குடிசையின் சொந்தக்காரருக்கு ரூ. 50 நிவாரணமும் முன்னர் வழங்கப்பட்டது. சாதாரணமாகக் குடிசைகளில் வசிக்கும் குடித்தனக்காரருக்கு துணிமணிகள் இழப்பிற்காகக் குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 தொகை வழங்கப்படுகிறது. இது முடிந்தவரையில் துணிகளாகவே வழங்கப்படும். தீ விபத்துக்களினால், துன்பம் அடைபவர்களில் பெரும்பான்மையோர் அங்குக் குடியிருக்கும் குடித்தனக்காரர்களாவர். குடிசையை மீண்டும் கட்டுவதற்காக ரூ. 100 மானியம் பெறும் அக்குடிசைச் சொந்தக்காரர்கள், குடித்தனக்காரர்களின் பயனுக்காக, குடிசைகளை மீண்டும் கட்டப் பொதுவாக அக்கறை கொள்வதில்லை. குடிசைகளில் வசிக்கும் குடித்தனக்காரர்களுக்கு ஏற்படும் துன்பங்களை நீக்குவதற்காக அரசு, தீ விபத்துக்களினால் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு ரொக்க மானியம் வழங்கும் முறையை பின்வருமாறு மாற்றியமைப்பதற்கு முடிவு செய்துள்ளது :—

(1) குடிசைச் சொந்தக்காரர் தனிவொருவராகத் தனது அனுபோகத்தில் வைத்திருந்தால் மொத்த ரொக்க மானியம் ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50 அவருக்கு வழங்கப்படும்.

(2) அக்குடிசை, சொந்தக்காரரும், ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குடித்தனக்காரர்கள் அனுபோகத்தில் இருந்தால், ரொக்க மானியம் ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50 அக் குடிசையை, அனுபோகத்தில் வைத்திருப்பவர்களுக்கு—அதாவது சொந்தக்காரர்களுக்கும், குடித்தனக்காரர்களுக்கும் சமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

(3) அக்குடிசை, ஒருவர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குடித்தனக்காரர்கள் மட்டும் அனுபோகத்தில் வைத்து இருந்தால் ரொக்க மானியம் ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50 அக்குடிசையை அனுபோகத்தில் வைத்துள்ள குடித்தனக்காரர்களுக்குச் சமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

(4) தீ, வெள்ளம் புயல் முதலியனவற்றினால் சேதமடைந்த ஒரு குடிசைக்குத் தரப்படும் நிவாரணம் ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50 ஆகும். இத்தொகை, மேலே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அனுபோகதாரர்களிடையே பிரித்துக் கொடுக்கப்படும். தீ விபத்தால் முழுதும் பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகளுக்கான நிவாரணத் தொகையை குடிசை ஒன்றுக்கு ரூ. 100 இருந்து ரூ. 200 ஆக 1980ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 9ஆம் நாள் முதல் உயர்த்து மாறும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

1980 ஜூலை 11]

2. மேற்சொன்ன ரொக்க மானியத்தைத் தவிர, அரசு வெள்ளம், புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவியைப் போலவே, தீ விபத்துக்களினால் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கும் உதவி அளிக்கிறது. இதற்கிணங்க, தீ விபத்துக் களினால் பாதிக்கப்படும், ஒவ்வொரு குடும்பமும், 5 கிலோ கிராம் அரிசி, 1 லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் (72 மணி நேரத் திற்கும் மேலாக மின்சாரம் தடைபடக் கூடுவதற்கான சாத்திய மிருந்தால்) ஒரு வேட்டி அல்லது லுங்கி, ஒரு புடவை அடங்கிய துணிகள் ஆகியவற்றை இலவசமாகப் பெறுவதற்குத் தகுதி யுடையதாகும்.

3. தீ விபத்துக்களினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சேதமுற்ற குடிசைகளை மீண்டும் கட்டுவதற்காக நில மேம்பாட்டுக் கடன்கள் வேளாண்மைக் கடன்கள் சட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ் ரூ. 2,000வரை கடன் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவர். அரிசனங்களைப் பொறுத்தவரை இக்கடன் வட்டியில்லாக் கடனாகும்.

4. யாருடைய வருமானத்தைக் கொண்டு அக் குடும்பம் நடைபெற்று வந்ததோ, அவர் தீ விபத்து ஒன்றில் இறந்து விட்டாலும், அவரது குடும்பம் ஏழ்மை நிலையில் இருந்தாலும், அவரது சட்டப்படிக்கான வாரிசுக்கு முதலமைச்சரின் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 1,000வரை நிதியுதவி அளிக்கப் படுகிறது. உதவி பெறுவதற்குரிய தகுதிகளின் அடிப்படையில் விதி விலக்கான நேர்வுகளில் சொந்த உடைமைகளை இழந்த தற்காக உதவி வழங்கவும் கருதிப் பார்க்கப்படுகிறது.

5. புயல் வெள்ளப்பெருக்கு—வட-கிழக்கு பருவமழை பொதுவாக அக்டோபர் திங்கள் மத்தியிலிருந்து தொடங்குகிறது. செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள மாவட்டங்கள் குடிநீருக்கும், பயிர் செய்வதற்கும் வட கிழக்குப் பருவ மழையையே நம்பியுள்ளன. மேலே குறிப்பிட்ட கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள மாவட்டங்கள் தவிர, உட்பகுதியிலுள்ள பல மாவட்டங்களிலும் வட கிழக்குப் பருவ மழை காலத்தில் பரவலாகவும் பலமாகவும் மழை பெய்கிறது. இதன் விளைவாக, பெரிய சிறிய பாசன வாய்க்கால்களில் உடைப்பெடுத்து விடுகின்றன. ஆறுகளில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டு உடைப்பெடுத்து பயிரிடும் நிலங்களின் பெரும் பகுதியையும், சாலைகள், கட்டிடங்கள் போன்ற ஏனைய பொது, தனியார் சொத்துக்களையும் நீரில் மூழ்கடிக்கிறது. கடற்கரைப் பகுதிகளும் பல்வேறு வேகத்தில் அடிக்கும் புயலால் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக சொத்துக்

[1980 ஜூலை 11]

களுக்குச் சேதமும், உயிரிழப்பும் ஏற்படுகின்றது. முன்னர் அடித்த புயலின் விளைவாக இம்மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட இழப்பு நபர் ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய ரூ. 30 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது புயல் அடிக்கும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இத்தகைய சீற்றத்தால் ஏற்படுகின்ற பெரும் இழப்பைக் காட்டுகின்றது. மக்களுக்கு புது வாழ்வளிப்பதற்கும், சமுதாய, சமூக வாழ்க்கையை மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் பெருமளவில் பணமும், பொருள் தேவைப்படுகின்றன. ஏற்பட்டுள்ள சேதம் அளவிட எளிதாக இல்லாவிடினும், பெருமளவில் உள்ளது. அடைந்த பாதிப்பினின்றும் மீண்டும் சாதாரண நிலையை அடைவதற்குக் கூடப் பெருமளவில் இடுபொருட்கள் தேவைப்படும். இந்நிலையை விரைவில் அடைய வேண்டியுள்ளது. எனவே, புயல் வெள்ளப்பெருக்கால் ஏற்படும் எதிர்பாராத விளைவுகளை எதிர்த்து மீள்வதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டிய தேவையை அரசு உணர்ந்துள்ளது. ஆகவே, “இடர்காப்புத் திட்டம்” ஒன்றைத் தமிழ்நாட்டிற்கு வகுத்துள்ளனர்.

6. இடர்காப்புத் திட்டமானது, எளிதில் பாதிப்படையக் கூடிய பகுதிகளைக் கண்டு பிடித்தல், தீங்கு ஏற்படும்போது பொதுமக்கள் என்னென்ன செய்யவேண்டும், என்னென்ன செய்யக்கூடாது என்பதைக் குறித்து செய்தித் தொடர்பு சாதனங்கள் அனைத்தின் வழியாகவும் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தல், இடர் ஏற்படும்பொழுது கைக்கொள்ள வேண்டிய பாதுகாப்பு முறைகள், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம், புது வாழ்வளித்தலுக்குரிய நடவடிக்கைகள் முதலியன உட்பட தேவையான முன்னேற்பாடு நடவடிக்கைகளை விளக்கிக் கூறுகிறது. இத்தகைய பேரிடர்கள் ஏற்படும்போது பல்வேறு துறைகளிலுள்ள அதிகாரிகள், பணியாளர்கள், பொது மக்கள் ஆகியோரின் நலனுக்காக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒவ்வொருவரும் தனது மாவட்டத்திற்காக அவசர காலத்திட்டம் ஒன்றையும் தயாரித்துள்ளனர்.

7. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் (முந்தைய ஆண்டுகளில் கொடுக்கப்பட்ட சராசரித் தொகையின் அடிப்படையில்) தொடக்க உதவித்தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏழாம் நிதி ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. இத்தொகை, வெள்ளப்பெருக்கு, புயல் போன்ற இயற்கை பேரிடர்களால் ஏற்படுகிற நிவாரணம், புதுவாழ்வளிப்புத் திட்டங்கள் குறித்த செலவுகளுக்காகத் தனியாக வைக்கப்பட்டு, பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்வாறு தனியாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட இத்

1980 ஜூலை 11]

தொகையை விடக் கூடுதலாக மேற்சொன்ன இயற்கைச் சீற்றங்களின் விளைவாக செலவு ஏற்படுமாயின் கூடுதல் செலவின் 75 சதவீதத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் ; எஞ்சியுள்ள 25 சதவீதம் மாநில அரசால் அளிக்கப்படும். நிதியாணைக் குழுவால் மாநில அரசுக்கு இவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொடக்க உதவித் தொகை ஒதுக்கீடு ரூபாய் 8.59 கோடியாகும். இதற்காக மத்திய அரசு அனுப்பி வைக்கும் மத்திய அரசு அதிகாரிகள் குழு, மாநில அரசு கோரிக்கைகளை பரிசீலித்து நிதி ஒதுக்கம் செய்யும்.

8. 1979 ஆம் ஆண்டில் வட கிழக்குப் பருவ மழையால் மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் பரவலாகவும், பலமாகவும் மழை பெய்தது. கனத்த மழை காரணமாக பெருவாரியான நீர்த் தேக்கங்களில் நீர்வரவு மிகுந்து விரைவில் நிரம்பின. பல பகுதிகளில் மழை பலமாகப் பெய்ததால் பல ஆறுகளில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடியது. முன் பெய்த மழைகளால் ஏற்கனவே நிரம்பிவிட்ட ஏரிகள் உடைந்து பெருமளவில் உயிருக்கும் சொத்துக்கும் இழப்பு ஏற்படுத்தி, பெருஞ்சேதம் விளைவித்தது. இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் ஏற்கனவே நீர் நிறைந்து ஓடிய எண்ணிறைந்த பாசன வாய்க்கால்களும் தஞ்சாவூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் குறைந்த அளவிலும் நீர்ப்பெருக்கெடுத்து, உள்ளூர் வடிகால்களிலிருந்து வந்த கூடுதல் தண்ணீரும் சேர்ந்து கரை புரண்டோடி பெருஞ்சேதம் விளைவித்தது. மாநிலப் பாசன முறை மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டதுடன் மாநிலச் சாலைப் போக்குவரத்தும் பெருமளவில் சேதமடைந்தது. 1979-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்-நவம்பர் திங்களில் பெய்த கனத்த மழை வெள்ளப்பெருக்குக் காரணமாக, இம் மாநிலத்தில் பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் மொத்தம் 80 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களுக்கு முதலமைச்சர் நேரடியாகச் சென்று பார்வையிட்டு தாமதமாக மதிப்பீடு செய்த பின்னர், நிவாரணம், புதுவாழ்வு நடவடிக்கைகள் பலவற்றை அறிவித்தார்.

9. 1979ஆம் ஆண்டில் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட உழவர்கள், மீனவர்கள், அரசப்பணியாளர்கள், உள்ளாட்சி மன்றப் பணியாளர்கள் ஆகியோருக்கு ஏற்பட்ட துயரைத் தணிக்கும் வகையில் பின்வரும் நிவாரண நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அரசு அனுமதி அளித்தது:—

(1) சிறு உழவர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும், ஏக்கருக்கு ரூ. 30 மதிப்புள்ள விதை நெல்லும், ரூ. 10 மதிப்புள்ள சிறு தானியங்களும் இலவசமாக வழங்குதல்.

[1980 ஜூலை 11]

(2) ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு கிணற்றுக்கு ரூ. 1,000 என்ற உச்சவரம்பிற்குட்பட்டு, சிறு உழவர்களின் நிலத்தினைப்/கிணற்றினைப் பொறுத்தவரையில், மணல்மேடிட்ட நிலங்களையும், கிணறுகளையும் பண்படுத்தி சீரமைக்கும் பணியினை இலவசமாகச் செய்து தருதல், ஏனைய உழவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 50 சதவீத உதவித்தொகை அளித்தல்.

(3) மதுரை, கோயம்புத்தூர், மாவட்டங்களில் உள்ள சிறு உழவர்களுக்குத் தென்னங்கன்றுகள் இலவசமாக வழங்குதல், வெற்றிலைக்கொடிக்கால் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 500 உதவித் தொகை அளித்தல்.

(4) திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் உள்ள சிறு உழவர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும், வாழைத்தோட்டம் அமைக்க ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 மானியமாக அளித்தல்.

(5) மதுரை, கோயம்புத்தூர் வடஆற்காடு மாவட்டங்களில் உள்ள சிறு உழவர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும், கரும்புத் தோட்டத்துக்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 மானியமாக அளித்தல்.

(6) மீனவர்கள் கட்டுமரங்களும், மீன்பிடிப்படகுகளும் வாங்குவதற்காக, 30 தவணைகளில் வசூலிக்கும் வகையில் 75 சதவீதம் வட்டியில்லாக் கடனாகவும், 25 சதவீதம் மானியம் ஆகவும் அவர்களுக்கு வழங்குதல்.

(7) நெசவாளர்களுக்கு நிவாரண உதவி அளிக்க வேண்டி, வெள்ளத்தினால் சேதமடைந்த வீடுகளுக்காக, வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 250 உதவித் தொகையாகவும், ரூ.250 கடனாகவும் அளித்தல், சேதமேற்பட்ட தறிகள், துணைக் கருவிகள் போன்றவற்றிற்காக தறி ஒன்றுக்கு ரூ. 150 உதவித் தொகை அளித்தல்.

(8) கீழ்க்கண்ட வகைகளில் வரக்கூடிய பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் 30 கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்குதல் :—

(அ) முழுவதுமோ, ஒரு பகுதியோ சேதமடைந்த குடிசைகளுக்கு உரியவர்களும் அவ்வாறு சேதமடைந்த அக்குடிசைகளுக்காக அரசிடமிருந்து ரொக்க நிவாரணம் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவர்களும் ஆன அனைத்து நபர்கள் ;

1980 ஜூலை 11]

(ஆ) உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அல்லது ஏனைய அரசு சார்ந்த அல்லது அரசுச் சார்பற்ற நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் உதவியால் செயல்படும் நிவாரண முகாம்களில் தங்கி உணவு உண்பவர்கள் அனைவரும்.

(9) வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியாக சம்பந்தப் பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வசிக்கும் அல்லது பணிபுரியும் பி, சி, டி, தொகுதியைச் சேர்ந்த அரசுப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும், உள்ளாட்சி மன்றப் பணியாளர்கள், அரசு உதவி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் அல்லாப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும், அவர்களுடைய வீடுகளுக்கோ, ஏனைய சொத்துக்களுக்கோ இழப்பு அல்லது சேதம் ஏற்பட்டிருப்பின் அவர்களது ஒரு மாத அடிப்படைச் சம்பளம் அல்லது ரூ. 400 இதில் எத்தொகை குறைவானதோ அத்தொகை வட்டியில்லா முன்பணமாக அளிக்க அனுமதிக்கப்பட்டது.

(10) (அ) தமிழ்நாட்டிலுள்ள மாவட்டங்களில் 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்—நவம்பர்த் திங்களில் பெய்த பலத்த மழையாலும் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட பயிரின் விளைச்சல் அளவு 6 அணாவாக இருக்கக்கூடிய, அனைத்து நிலங்களின் மொத்த இழப்பு குறித்து வாரியத்தின் நிலை ஆணையின்படி, 1389 ஆம் விளைச்சல் ஆண்டிற்கு (1979 ஜூலை யிலிருந்து 1980 ஜூன் வரையில்) செலுத்தப்பட வேண்டிய நிலவரி, பாசனவரி, உள்ளூர் வரி, கூடுதல் தீர்வை, கூடுதல் பாசன வரி, தனித்தீர்வை, தனித் தண்ணீர் வரி அனைத்தும் முழுவதுமாகத் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

(ஆ) மேற்சொன்னவாறு 1389 பசலி ஆண்டிற்கு நிலவரி செலுத்தப்பட்ட எல்லா இடங்களிலும் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் தள்ளுபடி செய்யும்.

(இ) 1389 பசலி ஆண்டிற்கு நிலவரி செலுத்தப்பட்ட இனங்களில், நிலவரி பாக்கி, தண்ணீர் வரி, உள்ளூர் செஸ் வரி, கூடுதல் தீர்வை, தனித் தீர்வை, தண்ணீர் தனித் தீர்வை மற்றும் தக்காவி கடன்களின் நிலுவைத் தொகைகள் நடப்புத் தவணைகள் ஆகியவற்றை வசூலிப்பதை 1390 பசலி ஆண்டிற்கு ஒத்தி போடப்படும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி பாக்கித் தொகைகளை வசூலிப்பதை அவ்வாறு தள்ளிப் போட உத்தரவு பிறப்பிக்கும்.

[1980 ஜூலை 11]

10. வெள்ளப் பாதிப்புப் பகுதிகளில் பல்வேறு துறைகள் ஏற்பளித்த நிவாரண மீட்புப் பணித் திட்டங்கள் செயற்படுத்துவதை ஆய்வு செய்து மேற்பார்வையிடும் பொருட்டு, மாவட்டங்களுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கின்ற வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினரைத் தலைவராகவும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை உறுப்பினர்—செயலராகவும் ஏனைய மாவட்ட அதிகாரிகளை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்டு, மாவட்ட அளவில் ஒருங்கிணைப்பு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களையும், மாவட்ட அதிகாரிகளையும் சந்தித்துப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதன் மூலம் நிவாரணப் பணிகள், மறுவாழ்வுப் பணிகள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பது பற்றி அவ்வப்போது ஆராய்ந்து வருகின்றனர்.

11. முதலமைச்சரின் அறிவிப்புகளைத் தொடர்ந்து, அரசு வெவ்வேறு துறைகளின்கீழ் நிவாரண—மறுவாழ்வுப் பணித் திட்டம் ஒன்றை வகுத்து, 31—3—1980-க்கு முன்னர் செலவிடுவதற்கு ரூ. 18.66 கோடிக்கு அனுமதி வழங்கியது. இது குறித்து மத்திய அரசின் உதவியும் கேட்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசின் குழு ஒன்று 1979 டிசம்பர் 11 முதல் 14 வரையிலான தேதிகளில் இம்மாநிலத்திற்கு வருகை தந்தது. நிவாரணப்பணி குறித்து, மத்திய குழுவின் அறிக்கையின் பேரில், உயர்நிலைக் குழுவின் பரிந்துரைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்திய அரசு, நிவாரணப்பணி, மறுவாழ்வுப்பணி, பழுது பார்த்தல் பணி, பொதுப்பணிகள், சீரமைப்புப்பணி ஆகிய பல்வேறு இனங்கள் குறித்து 1979-80-ல் செலவிடப்படக்கூடிய கூடுதல் செலவிற்கான உச்சவரம்புகளை அறிவித்தது. பல்வேறு துறைகளுக்காக இந்திய அரசு அறிவித்த மொத்தத் தொகை ரூ. 15.679 கோடியாகும். 1979 ஆம் ஆண்டில் வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்ட கூடுதல் செலவினங்களை ஈடு செய்ய உள்ளபடி மத்திய அரசின் உதவித் தொகை எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டியிருக்குமென்பதை மதிப்பிடுவதற்காக இரண்டாவது மத்தியக்குழு ஒன்று 1980 மார்ச்சு 20, 21 ஆகிய நாட்களில் இம்மாநிலத்திற்கு வருகை தந்தது. தொடக்க உதவித்தொகையிலிருந்து அதாவது 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான 8.59 கோடி ரூபாயிலிருந்து ஈடு செய்ய வேண்டிய 1978-79 ஆம் ஆண்டில் பொறுப்பேற்ற பணிகளுக்காக ஏற்படும் செலவினம் குறித்து இக்குழு மாநில அரசுடன் விவாதித்தது. இரண்டாவது மத்திய குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கிணங்க மத்திய அரசு, மொத்தத்தில் ரூ. 22.49 கோடி செலவிடலாமென வரையறை செய்து ஒப்புதலளித்து, மாநில அரசு ரூ. 21.12 கோடி செலவிடுவதற்கு தகுதியுடையதென்று தெரிவித்தது. (இவ்விவரங்கள் இந்திய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன), இதன் அடிப்படையில், 1979 ஆம் ஆண்டில் வெள்ளம் காரண

1980 ஜூலை 11]

மாக ஏற்பட்ட கூடுதல் செலவினங்களை ஈடு செய்யும் பொருட்டு திட்டஞ்சாரா மானியமாக மத்திய அரசு ரூ. 9,40,43,00-ஐ இவ்வரசுக்கு வழங்கியது.

12. நிவாரணப் பணிகளை நிறைவேற்றிவந்த பல்வேறு துறைகள் ஆட்பணிகளை 31—3—1980-க்கு முன்னர் முடிக்க இயலவில்லை; எனவே 1979 வெள்ள நிவாரண பணிகள் சம்பந்தப்பட்ட எஞ்சிய பணிகள் 1980—81 ஆம் ஆண்டில் முடிக்க கோரிக்கை வைத்தன. பல்வேறு துறைகளுக்கான கோரிக்கைத் தொகை ரூ. 8.53 கோடியாகும். எனினும், மூன்று தலைமைப் பொறியாளர்களுக்குத் (நெடுஞ்சாலைகள்—வெள்ள நிவாரண பணிகள்), (பாசனம்), (கட்டிடங்கள்) தேவைப்பட்ட ரூ. 7.83 கோடியை 1980—81 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 8.59 கோடி தொடக்க உதவித் தொகைக்கு முதல் பொறுப்பாக சாட்டலாமா எனக் கருதப்பட்டது. 1980—81 தொடக்க தொகைக்கு மேலே மதிப்பிடப்பட்ட ரூ. 7.83 கோடி தொகையை முதல் பொறுப்பாகக் கொண்டு செலவிட அனுமதிக்குமாறு இவ்வரசு இந்திய அரசின் நிதியமைச்சுக்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டது. ஆனாலும், இந்திய அரசு இதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இது குறித்து அவர்களுடன் தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்த கருதப்படுகிறது.

13. தீயினால் சேதமடைந்த குடிசைகளுக்காக ரொக்கத் தொகை வழங்குதற் பொருட்டு, தீ விபத்து நிவாரணம் என்பதன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலையான நிவாரணத் தொகைகள் புயல்—வெள்ளத்தால் சேதமடையும் குடிசைகளுக்கும் கொடுப்பதற்குப் பொருந்தும்; அவையாவன:—

(1) குடிசையின் சொந்தக்காரரே குடிசையை முழுவதுமாக அனுபோகத்தில் வைத்து வந்திருந்தால், நேர்விற்கேற்ப ரொக்க உதவித் தொகையான ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50 மேற் சொன்ன குடிசையின் சொந்தக்காரருக்கு வழங்கப்படும்.

(2) ஒரே குடிசையை அதன் சொந்தக்காரரும், ஒருவர் அல்லது ஒருவருக்கு மேற்பட்ட குடித்தனக்காரர்களும் அனுபோகத்தில் வைத்து வந்திருந்தால் நேர்விற்கேற்ப ரொக்கத் தொகையான ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50 குடிசையை அனுபோகத்தில் வைத்து வந்தவர்களிடையே அதாவது குடிசையின் சொந்தக் குடித்தனக்காரர்கள் ஆகியோருக்கிடையே சமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம்.

[1980 ஜூலை 11]

(3) ஒருவர் அல்லது ஒருவருக்கு மேற்பட்ட குடித்தனக் காரர்கள் மட்டுமே குடிசையை அனுபோகத்தில் வைத்து வந்திருந்தால் நேர்விற்கேற்ப ரொக்கத் தொகையான ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50 குடிசையை அனுபோகத்தில் வைத்து வந்த குடித்தனக்காரர்களிடையே சமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

(4) இத்தொகை ஒவ்வொரு குடிசைக்கும் வழங்கப்படுவதாகும். அக்குடிசைகள், தீ, வெள்ளம், புயல் முதலியவற்றால் சேதமடைந்து இருக்க வேண்டும்; நேர்விற்கேற்ப ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50 ரொக்க உதவித் தொகை மேலே குறிப்பிடப்படாது. அனுபோகத்தார்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படும். வெள்ளம், புயலினால் பாதிக்கப்படுகின்ற குடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் 5 கிலோ அரிசி (72 மணி நேரத்திற்கும் கூடுதலாக மின்சாரத் தடை இருக்கவேண்டும் என்கிற நேர்வில்) ஒரு லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும், ஒரு ஜோடி வேட்டி, ஒரு புடவை ஆகியவை தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கும் வழங்குவதற்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

14. பொதுவாக, தாழ்வான பகுதிகள், ஏரிப்படுகை, ஆற்றோரங்கள், மலைச்சரிவுகள் முதலியவற்றில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டுள்ள ஏழை மக்கள் பெரு மழை-வெள்ளம் ஆகியவற்றினால் பாதிக்கப்படுவதோடு, அவர்களுடைய குடிசைகள் முழுவதும் அல்லது ஓரளவு சேதமடைய ஏதுவாகின்றன. அந்நபர்கள் அதே இடத்தில் குடிசைகளை மீண்டும் கட்டிக் கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு வருவாய்த்துறைக்கும், ஏனைய துறைகளுக்கும் கண்டிப்பான உத்திரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், அத்தகையோருக்கு புது வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத வகையில், நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கக்கூடிய, நல்லதொரு கட்டிடம் கட்டிக் கொடுப்பதைக் கருத்திற் கொண்டு அடிப்படைக்குடி வசதிகளுடன், உயர்வான பகுதிகளில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் வழிமுறைகள் குறித்து அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

15. 1978, 1979 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட புயல்-வெள்ளம் காரணமாக நிலகிரி மாவட்டத்தில் நிலப் பெயர்ச்சியும், நிலச்சரிவும் ஏற்பட்டன. மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்காகக் காடுவளர்த்தல், உருளைக்கிழங்கிற்குப் பதிலாக பழத்தோட்டங்கள் பயிரிடுதல், நில ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றுதல், புனிப்-பொறியியல் தொழில் நுட்ப உத்திகள் போன்ற நீண்ட கால நடவடிக்கைகள் அரசின் பரிசீலனைப்பில் உள்ளன.

1980 ஜூலை 11]

16. இம்மாநிலத்தில் கடற்கரையோரப்பகுதிகளில் 82 புயல் காப்பு புகலிடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசு ஒப்புதலளித்துள்ளது. இவற்றில், செலவுத்தொகையை 50:50 என்ற வீதத்தில் பிரித்துக் கொள்ளும் அடிப்படையில், 25 புகலிடங்கள் இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தமிழ்நாடு பிரிவின் உடனுழைப்புடன் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுக்காகும் செலவு 50:50 என்ற வீதத்தில் பிரித்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இவற்றில் 10 புகலிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. மகாராட்டிர மக்களின் புயல் நிவாரணக் குழுவின் முழு நிதியுதவியுடன் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 5 புயல் காலப் புகலிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவையும் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 'யுனிசெப்' நிறுவனத்தின் மூலம் 50:50 செலவு வீத அடிப்படையில், கனடா நாட்டவர் அனைத்துலக வளர்ச்சி நிறுவனத்திடமிருந்து பெறப்பட்ட நிதியுதவியுடன் 2 புகலிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. கடற்கரையோரப்பகுதிகளில் 50 புகலிடங்கள் கட்டுவதற்காக, ஐரோப்பிய பொருளாதாரச் சமூகம் ஒரு கோடி ரூபாயை வழங்கியுள்ளது. இதற்கும் கூடுதலாகச் செலவு ஏற்பட்டால் இதனை மாநில அரசின் நிதிவாய்க்களிலிருந்து ஏற்கப்படவேண்டும். மேலும் 18 புகலிடங்கள் கட்டுவதற்கு அவர்களது நிதியுதவி கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சாதாரண காலங்களில், பள்ளிகள், சுகாதார நிலையங்கள், குழந்தைகள் காப்பகங்கள், முதியோர் கல்வி நிலையங்கள் போன்ற சமுதாய நலக் காரியங்களுக்கும் இப்புகலிடங்கள் பயன்படுத்தப்படும்.

17. இடர்காப்புத் திட்டத்தின் குறிக்கோள் என்னவெனில், புயல் எச்சரிக்கைச் செய்தியை மக்களிடையே பயன்தரும் வகையில் பரவச் செய்வதற்காக, மாவட்ட, கோட்ட, வட்ட அளவில் டிரான்ஸிண்டர் வானொலிப் பெட்டிகள் வழங்கப்படவேண்டும், அதனால் அனைத்திந்திய வானொலி நிலையத்தின் மூலம் வானிலை ஆராய்ச்சித் துறை அறிவிக்கும் முன்னெச்சரிக்கைச் செய்திகளைக் கேட்டு வருவாய்துறை அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கு அனுப்ப முடியும்; அத்தகைய அவசர கால நிலைமைகளில் காலம் பொன்னானது. அதன் அடிப்படையிலேயே மக்களையும் கால்நடைகளையும் அகற்றி பாதுகாப்பான இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்லுதல் போன்ற முக்கிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும்; ஆதலால், செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் போன்ற ஐந்து கடற்கரையோர மாவட்டங்களிலுள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகங்கள், வருவாய்க்கோட்ட அலுவலகங்கள், வட்ட அலுவலகங்கள்

[1980 ஜூலை 11]

போன்றவற்றிற்கு 60 வானொலி பெட்டிகள் வழங்குவதற்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. 1978, 1979 ஆம் ஆண்டுகளில் நீலகிரி மாவட்டம் புயலாலும், நிலச்சரிவாலும், பாதிக்கப்பட்டதால், அம்மாவட்டத்தின் நில அமைப்பைக் கருத்திற் கொண்டு, அம்மாவட்டத்திற்கும் டிரான்சிஸ்டர் வானொலிப் பெட்டிகள் வழங்குவதும் பரிசீலனையில் உள்ளது.

18. வட ஆற்காடு மாவட்டம், அரக்கோணம் வட்டம், புளியம்பாளையம் கிராமத்தில் 10 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலம், இடர்பாதுகாப்புக் கட்டடத் தொகுதி அமைப்பதற்காக இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தமிழ்நாட்டுப் பிரிவிற்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டிடத் தொகுதியில் கிடங்குகள், அலுவலகக் கட்டிடங்கள், பணியாளர்கள் குடியிருப்பிருப்புகள் ஆகியவை இருக்கும். இந்த கிடங்குகள், கூடாரங்கள், தார்பாய்கள், சமையல் பாத்திரங்கள், மருந்துகள், உணவுப் பண்டங்கள் துணிகள், கம்பளங்கள் போன்ற வெள்ளத்தடுப்புச் சாதனங்களைச் சேமித்து வைப்பதற்காகப் கட்டப்படுகின்றன. புயல் அல்லது வெள்ளம் ஏற்படும் பொழுது பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இவற்றை எளிதில் எடுத்துச் செல்ல முடியும். இத்திட்டத்தின் முதல் கட்டப் பணிக்கு சுமார் ரூபாய் 14 இலட்சம் செலவாகும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. செஞ்சிலுவைச் சங்கம் கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் அலுவல் துறைப் பணியாக (ஆனால் சென்டேஜ் கட்டணங்கள் விதிக்கப்படாமலேயே) கட்டுமானப் பணியைத் தொடங்குமாறு பொதுப்பணித்துறைத் தலைமைப் பொறியாளர் (கட்டிடங்கள்) கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். இந்தப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக செஞ்சிலுவைச் சங்கம் முன் கூட்டியே நிதிகள் வழங்கும்.

19. வெள்ளம், புயல் நிவாரணப் பணிகள் தொடர்பான அலுவலர்களுக்கு, சென்னையிலுள்ள இந்திய தொழில் நுட்ப நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் புயல் நடவடிக்கைகளில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு ஒரு இலட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. வட கிழக்குப் பருவ மழை தொடங்குவதற்கு முன்பாக 1980 ஆம் ஆண்டில் பயிற்சியின் இரு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தக் கருதப் பட்டுள்ளது.

20. தமிழ்நாட்டின் கடலோரப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் நவன வசதிகள், தொல்லைவில் கிட்டாத மக்களுக்கு புயல் குறித்துத் தகவல் தெரிவிப்பதற்காக 1981 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட இருக்கிற இந்திய தேசிய விண்கலத்துடன், தொடர்பு கொண்ட தமிழ்நாட்டில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இடர் எச்சரிக்கை

1980 ஜூலை 11]

வானொலிப்பெட்டிகள் (தகவல் வாங்கும் கருவி) ஒன்றை நிறுவுவதற்கு இந்திய அரசு வானியல் ஆராய்ச்சித்துறை வகுத்துள்ளது. தொடக்க நடவடிக்கையாக மேற்சொன்ன திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான அறிக்கை ஒன்று தயாரிக்க சென்னையிலுள்ள நகர்-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட (தொழில் நுட்ப) இணை இயக்குநரைத் தலைவராகவும்; காவல் துறை வானொலி அலுவலரையும், வானியல் துறை ஆராய்ச்சித் துறை அலுவலர் ஒருவரையும் உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1977, 1978, 1979 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு புயல் வெள்ள நிவாரணத்திற்கு தமிழ்நாடு அரசு ஒப்புதல் அளித்த தொகை.

செலவினங்களின் விவரம்.

1977

1978

1979

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1. மருத்துவ உதவி	138.71	17.00	58.14
2. சிறு விவசாயிகளுக்கு மானியம் (விதைகளும், உரங்களும்)	320.00	38.90	38.74
3. மண்மேடிட்ட நிலங்கள் கிணறுகள் சீரமைப்பு மானியம்	230.00		
4. மீனவர்களுக்கு உதவி	132.00	50.00	1.00
5. நெசவாளர்களுக்கு உதவி	50.00	2.08	22.09
6. (அ) அரசுப்பாசனங்கள்	1,025.00	275.00	349.00
(ஆ) சிறுபாசனங்கள்	..	12.00	..
7. சாலைகள்	1,400.00	750.00	1,087.75
8. (அ) அரசுக்கட்டிடங்கள்	150.00	70.00	71.44
(இ) பஞ்சாயத்து மற்றும் கட்டிடங்கள். பஞ்சாயத்து ஒன்றியக்	50.00	..	28.96
(உ) பள்ளிக்கட்டிடங்கள்	122.00	..	6.92

9 கீழ்க்கண்ட வகை சாலைகள் மற்றும் சொத்துக்கள் சீரமைத்தல்—

(அ) நகராட்சிகள்	136.00	30.00	200.00
(இ) சென்னை மாநகராட்சி	200.00	-	300.00
(உ) மதுரை நகராட்சி	..	..	50.00
(எ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம்	..	..	15.00
(ஓ) தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரியம்	..	..	..

10 குடிசைகள் கட்டுவதற்கு	1,100.00	68.42	151.00
11 துறைமுகங்கள் செப்பணிடுதல்	30.00	..	..
12 மின்சார வாரிய அமைப்புக்கள் சீரமைப்பு	300.00	..	..
13 சென்னை புறநகர் வடிகால் சீரமைப்பு	26.00	..	..
14 அரிசி வழங்குதல்	260.00	..	74.09
15 நீலகிரி மாவட்டத்தில் காடுகள் அமைத்தல்	..	..	5.00
16 கருணை மானியம்	3.05	1.01	1.40
17 உரங்கள் வாங்க கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குறுகிய கால கடன்.	200.00	..	..

5,872.76

1,314.41

2,46.53

தமிழ்நாட்டில் புயல்-வெள்ள நிவாரணத்துக்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள்.

1977

(1)

1 பயிர் விளைச்சல் 6 அணா (37 பைசாவும்) அதற்கு குறைவாகவும் இருப்பின் நிலவரி, நீர்வரி, உள்ளூர் வரி, கூடுதல் நன்செய் தீர்வை, கூடுதல் நீர்வரி, சிறப்பு நீர்வரி, ஆகியவற்றிற்கு முழு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. எங்கெல்லாம் நிலவரி தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் உள்ளூர் வரி மீதான மிகு வரியை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விலக்கு அளித்தன. நிலவரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட நேர்வுகளில் பழைய பாக்கி நிலவரிக்கடன் தவணைகள் முதலியன அடுத்த ஆண்டுக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டன.

1978

(2)

1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மற்றும் டிசம்பர் மாத புயல் வெள்ளத்தில் பாதிக்கப்பட்டு அணாவாரி சான்றிதழ் வழங்குவதற்கு அடிப்படையாகக் கருதப்படும் 6 அணா (37 பைசா) அல்லது அதற்கு குறைவான விளைச்சல் இருந்த எல்லா வகை நிலங்களிலும் வருவாய் வாரிய நிலை ஆணைகளில் கண்டுள்ள வரைமுறைபடி 1388 ஆம் ஆண்டு பசலிக் குரிய நிலவரி, உள்ளூர் வரி, கூடுதல் நன்செய் தீர்வை, கூடுதல் நிலவரி, சிறப்பு நீர்வரி, ஆகியவற்றிற்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டன. எங்கெல்லாம் வரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் உள்ளூர் வரி மீதான மிகு வரிக்கு

1979

(3)

1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்-நவம்பர் மாதங்களில் பெய்த மழையாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட மரவட்டங்களில் அணாவாரி சான்றிதழ் வழங்கு அடிப்படையாகக் கருதப்படும் 6 அணா (37 பைசா) அல்லது அதற்கு குறைவான விளைச்சல் இருந்த நிலங்களுக்கு வருவாய் வாரிய நிலை ஆணைகளுக்குட்பட்டு 1389 ஆம் ஆண்டு பசலிக் கான நிலவரி, நீர்வரி, உள்ளூர் வரி, கூடுதல் நன்செய் தீர்வை, கூடுதல் நீர்வரி, சிறப்பு நீர்வரி ஆகியவற்றிற்கு முழு விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. எங்கெல்லாம் நிலவரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் உள்ளூர் வரி மீதான மிகு வரியை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்

(1)

(2)

(3)

1980 ஜூலை 11

இணைப்பு

485

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்
விலக்கு அளித்தன. பழைய
பாக்கி நிலவரி கடன்
தவணைகளை அடுத்த
பசலிக்கு ஒத்தி வைக்கப்
பட்டன.

விலக்கு அளிக்கும். பழைய
பாக்கி நிலவரி கடன்
தவணைகளை அடுத்த
பசலிக்கு ஒத்தி வைக்கப்
படுகின்றன.

2. முழுவதும் பாதிக்கப்பட்ட
குடிசைகளுக்கு ரூ. 100-ம்
பகுதியாக பாதிக்கப்பட்ட
குடிசைகளுக்கு ரூ. 50-ம்
குடியிருக்கும் குடும்பங்கள்
ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 25
(துணிகளாக) கொடுக்கப்
பட்டது. சில குறிப்பிட்ட
நேர்வுகளில் குடிசை
செப்பனிடத் தொகை ரூ. 200
வரை உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் மட்டும் பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகளில்
குடியிருப்போர்களுக்கு தனி
வகையாக ஒரு குடிசைக்கு
ரூ. 200 வீதம் அதில்
குடியிருப்போர்களுக்கு சொந்தக்
காரரானாலும் இல்லா
விட்டாலும் கொடுக்கப்
பட்டது. ஒரு குடிசையில்
ஒரு குடும்பத்திற்கு மேல்
குடியிருந்தால் ரூ. 200
எல்லோருக்கும் பிரித்துக்
கொடுக்கப்பட்டது. மற்ற
மாநிலங்களில் குடிசையின்
சொந்தக்காரர்களுக்கு முழுச்
சேதமடைந்த குடிசைக்கு
ரூ. 100-ம், பகுதி சேத
மடைந்த குடிசைக்கு
ரூ. 50-ம், குடிசை
யின் சொந்தக்காரரல்லாதவர்
களுக்கு ரூ. 25 துணி

பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகளில்
வாடகைக்கு குடியிருப்ப
வர்களும் பயனடையும்
வகையில் அரசு கீழ்
கண்டவாறு உத்தரவிட்
டுள்ளது :—

1. பாதிக்கப்பட்ட குடிசை
யில் அதன் சொந்தக்
காரர் மட்டுமே வசித்
தால் அவருக்கு குடிசை
மானியமான ரூ. 100
அல்லது ரூ. 50
பாதிப்புக்குத் தக்கவாறு
வழங்கப்படும்.

2. அதே குடிசையில் அதன்
சொந்தக்காரரும் ஒன்று
அல்லது அதற்கு மேற்
பட்ட வாடகைக்குக் குடி

(1)

(2)

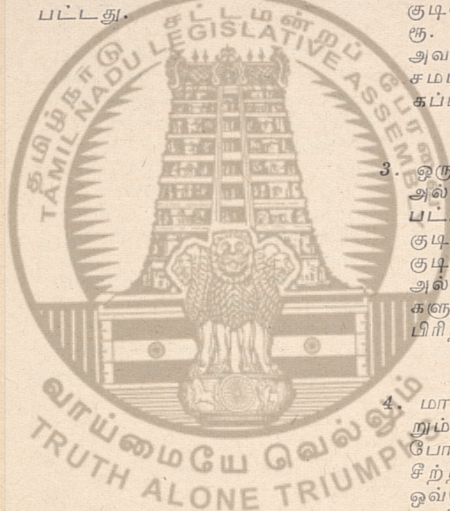
(3)

மானியமாகவும் கொடுக்கப்
பட்டது.

யிருப்பவர்கள் வசித்தால்
குடிசை மானியமான
ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50
அவர்களுக்குச் சரி
சமமாக பிரித்துக் கொடுக்
கப்படும்.

3. ஒரு குடிசையில் ஒன்று
அல்லது அதற்கு மேற்
பட்ட வாடகைக்குக்
குடியிருப்பவர்கள் வசித்தால்
குடிசை மானியமான ரூ. 100
அல்லது ரூ. 50-ஐ அவர்
களுக்குச் சரி சமமாகப்
பிரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

4. மானியம் வழங்க தீர்மானம்
வெள்ளம், புயல்
போன்ற இயற்கையின்
சீற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்ட
ஒவ்வொரு குடிசையும் ஒரு
யூனிட்டாக கருதப்பட்டு
அதில் வசிக்கும் குடும்பம்
ஒவ்வொன்றுக்கும் மேற்—
குறிப்பிட்டவாறு பிரித்துக்
கொடுக்கப்படும்.

3. சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக விதைகள் வழங்கப்பட்டன. உரம் சிறு விவசாயிகளுக்கு 25 சதவீதமானிய அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டது.

சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக விதைகள் வழங்கப்பட்டன. உரங்கள் சிறு விவசாயிகளுக்கு 25 சதவிகிதம் மானிய அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டது.

சிறு விவசாயிகளுக்கும், குத்தகைகாரர்களுக்கும் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 30 மதிப்புள்ள விதைகளும் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 10 மதிப்புள்ள தானிய வகைகளும் அளிக்கப்பட்டன.

4. மண்ணில் புதையுண்ட நிலங்களும், கிணறுகளும் சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகவும், மற்றவர்களுக்கு 50 சதவீதம் உதவியாகவும் சீரமைக்கப்பட்டன.

மண்ணில் புதையுண்ட நிலங்களும், கிணறுகளும் சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகவும், மற்றவர்களுக்கு 50 சதவீதம் உதவியாகவும், ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 1,000-க்கு மேற்படாமல் உதவியளிக்கப்பட்டது.

மண்ணில் புதையுண்ட நிலங்களும், கிணறுகளும் சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகவும், மற்றவர்களுக்கு 50 சதவீதம் உதவியாகவும், ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 1,000-க்கு மேற்படாமல் உதவியளிக்கப்பட்டது.

5. தென்னங் கன்றுகளை இலவசமாக அளித்தல், கரும்பு, வாழை முதலியவற்றிற்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 100 உதவித் தொகை, வெற்றிலைக்கு ரூ. 500 உதவித் தொகை, காய்கறி தோட்டங்களுக்கு இனாமாக விதையளித்தல், முதலியன சிறு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும்.

பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு தென்னங்கன்றுகளை இலவசமாகவும், கரும்பு, வாழை இவற்றிற்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 100 உதவித் தொகையாகவும், வெற்றிலைக்கு ரூ. 500 (ஒரு ஏக்கருக்கு) உதவித் தொகையாகவும், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 250-க்கும் நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கும் மேற்படாமல் உருளைக் கிழங்கு விதைகளுக்கு 25 சதவீதம் விலை இலவச உதவித்

மதுரை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் சிறு விவசாயிகளுக்கு தென்னங் கன்று இலவசமாகவும் வெற்றிலைக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 500-ம் கொடுக்கப்பட்டது. திருச்சி, மதுரை மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் சிறு விவசாயி குத்தகைதாரர்களுக்கும் வாழைப்பயிருக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 100 உதவித் தொகையாக

1977
(1)1978
(2)1979
(3)

தொகையாகவும், காய்கறி
தோட்டத்திற்கு விதைகள்
இலவசமாகவும் சிறு விவ
சாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

வழங்கப்பட்டது. மதுரை
கோயம்புத்தூர், வட
ஆற்காடு மாவட்டங்களில்
ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 100
வீதம் கரும்பு பயிரிடு
வதற்கு மானியம் கொடுக்
கப்பட்டது.

இறந்தவர்கள், அக்குடும்பத்
தின் பொருளீட்டுபவராக
இருந்தாலும் இல்லாவிட்டா
லும் குடும்பத்திற்கு
முதல் அமைச்சர் பொது
நிவாரண நிதியிலிருந்து
ரூ. 1,000 கருணை மானி
யம் கொடுக்கப்பட்டது.

இறந்தவர்கள் அக்குடும்பத்
தின் பொருளீட்டுபவராக
இருப்பின் அக்குடும்பத்
திற்கு ரூ. 1,000 கருணை
மானியமாக கொடுக்கப்பட்
டது.

குடும்பத்தின் பொருளீட்டு
பவர் இறந்துபோனால் அக்
குடும்பத்திற்கு ரூ. 1,000
கருணை மானியம் அளிக்கப்
பட்டது. மாவட்ட ஆட்சிய
யரே இத்தொகை வழங்க
அனுமதிக்கப்பட்டது.

நெசவாளர்களுக்கு கீழ்க்
கண்டவாறு நிவாரணம் வழங்
கப்பட்டது.

நெசவாளர்களுக்கு கீழ்க்
கண்டவாறு நிவாரணம்
வழங்கப்பட்டது.

1. தொழிற்கூடமாகவும்,
பயன்படுத்திய வீடிழந்த
வர்களுக்கு மானியமாக
ரூ. 200-ம் ரூ. 300 கடனா
கவும் கொடுக்கப்பட்டது.

1. தொழிற்கூடமாகவும்,
பயன்படுத்திய வீடிழந்த
வர்களுக்கு ரூ. 250
மானியமாகவும், ரூ. 250
கடனாகவும் கொடுக்கப்
பட்டது.

2. பாதிக்கப்பட்ட தறிகளுக்
கும் மற்ற உபகரணங்

2. பாதிக்கப்பட்ட தறிகளுக்
கும் மற்ற உபகரணங்

2. பாதிக்கப்பட்ட தறி
களுக்கு ரூ. 125 மானிய

களுக்கும் ஒரு தறிக்கு ரூ. 125 மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

களுக்கும் ஒரு தறிக்கு ரூ. 125 மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

மாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

1980 ஜூலை 117

இணைப்பு

489

மீனவர்களுக்கு 50 சதவீதம் மானியமாகவும், 50 சதவீதம் கடனாகவும் வலைகள் மற்றும் படகுகள் வாங்க உதவியளிக்கப்பட்டது.

மீனவர்களுக்கு கீழ்க்கண்டவாறு சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன.

மீனவர்களுக்கு 75 சதவீதம்கடனாகவும், 25 சதவீதம்மானியமாகவும், கட்டுமரம், படகுகள் வாங்க அளிக்கப்பட்டது. கடன் 30 தவணைகளில் வசூலிக்கப்படுகிறது.

1. முழுச்சேதமடைந்த 2,000 கட்டு மரத்திற்கு.

2. பகுதிச்சேத 1,000 மடைந்த கட்டு மரத்திற்கு.

3. முழுச் சேத 4,000 மடைந்த நாட்ப்படகுகள்.

4. பகுதிச் சேத 2,000 மடைந்த நாட்ப்படகுகள்.

5. முழுச் சேத 3,000 மடைந்த நைலான் வலைகள்.

மேற்கூறியவை 50 சதவீதம் மானியமாகவும், 50 சதவீதம் வட்டியில்லா கடனாகவும் 30 தவணைகளில் வசூலிக்க தக்கதாகவும் வழங்கப்பட்டது.

[1980 ஜூலை 11]

3. நிலமற்ற ஏழை மக்கள் பயிரிட நிலம் வழங்குதல்.

1. உழுதுண்டு வாழ நிலமின்றி வாடும் நிலமற்றவர்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும் அரசு தரிசு நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப் படுகின்றன. 5 பேர் அல்லது அவர்களுக்குக் குறைவாக உள்ள ஒரு குடும்பத்தின் தலைவனுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ வருமானம் கிடைப்பின் அவர் “ஏழை” எனக் கருதப்படுகிறார். ஒரு குடும்பத்தில் 5 நபருக்கு அதிகமாக இருப்பின், மாதமொன்றுக்கு வருமான வரம்பு ரூ. 250 அல்லது அதற்கு குறைவாகும்.

2. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் நீங்கலாக ஏனைய மாவட்டங்களில், ஒருவருக்கு ஒப்படை செய்யப்படும் நிலத்தின் உயரளவு பரப்பும் அவர் ஏற்கனவே வைத்திருக்கும் நிலப்பரப்பும் சேர்ந்து மொத்தம் 3 ஏக்கர் புன்செய் நிலமாக அல்லது $1\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நன்செய் நிலமாக இருக்கும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிலங்களின் விலை அதிகமானதால் அங்கு ஒருவருக்கு, உயரளவு ஒரு ஏக்கர் புன்செய் நிலமோ அல்லது $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நன்செய் நிலமோ ஒப்படை செய்யப்படுகிறது.

3. நிலம் ஒப்படை செய்யப்பட்டவர், அவ்வாறு நிலம் ஒப்படை செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குள் அந்த நிலத்தில் பயிர் செய்ய வேண்டும். 10 ஆண்டுக் காலத்துக்குள் அந்நிலத்தை விற்றகவோ அன்றி பராதீனம் செய்யவோ கூடாது. ஆயின், கடன் வாங்கும் பொருட்டு வங்கியில் அடைமானம் வைக்கலாம். நிலம் ஒப்படை செய்யப்பட்டவரே நிலத்தைப் பயிரிட வேண்டும், அல்லது அவருடைய குடும்ப உறுப்பினரோ, கூலிக்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளரோ தான் அந்த நிலத்தைப் பயிரிட வேண்டும். வேறு எவரும் அந்நிலத்தைப் பயிரிடக்கூடாது.

4. இப்பணியைக் கவனிக்கும் பொருட்டு, ஒவ்வொரு பிரிவிலும், வட்டாட்சியர் ஒருவர், வருவாய்த்துறை ஆய்வாளர்கள் இருவர், உதவியாளர் ஒருவர், அடிப்படைப் பணியாளர் ஒருவர் ஆகியோர் அடங்கிய 27 பிரிவுகளை அமைப்பதற்கு அரசு 1979-80 ஆம் ஆண்டில் அனுமதி அளித்தது. அந்த 27 பிரிவுகளில் 12 பிரிவுகள் 1980-81 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுகின்றன.

5. நிலம் பெறுவதற்குத் தகுதியுடைய 29,465 பேருக்கு, 1979 ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் 1980 மார்ச்சுத் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை 29,483.30 ஏக்கர் நிலம் ஒப்படை செய்யப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட வாரியான நிலை பின் வரும் ஹிவர அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1980 ஜூலை 11]

1979-80 ஆம் ஆண்டில் ஒப்படை செய்யப்பட்ட பயிரிடு நிலங்களின் பரப்பைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

தொடர் எண்ணும் மாவட்டமும். பட்டாக்கள். ஒப்படை செய்யப் பட்ட பரப்பு.

(1)	(2)	(3)
		ஏ. செ.
1 செங்கல்பட்டு	1,890	1,359.75
2 தஞ்சாவூர்	2,692	1,151.59
3 சேலம்	753	1,268.03
4 திருச்சிராப்பள்ளி	3,461	2,705.46
5 கோயம்பத்தூர்	157	258.42
6 மதுரை	1,230	2,238.28
7 தருமபுரி	4,228	7,136.05
8 இராமநாதபுரம்	3,898	4,272.55
9 திருநெல்வேலி	8	7.82
10 வட ஆற்காடு	370	313.69
11 தென் ஆற்காடு	2,317	3,356.53
12 கன்னியாகுமரி	888	224.85
13 நீலகிரி	60	55.12
14 புதுக்கோட்டை	7,497	5,131.50
15 பெரியார்	6	3.66
	29,465	29,483.30

[1980 ஜூலை 11]

6. இவ்வாறாக, பெருமளவு நில ஒப்படைத் திட்டம் பல்லாண்டுகளாகச் செயலில் இருக்கையில் இத்திட்டத்தின் உண்மை நோக்கம் தோல்வியடையும் வகையில், தகுதியற்ற ஒரு சிலருக்கு முறையின்றி நிலம் தவறாக ஒப்படை செய்யப்பட்டுள்ளதையும் அரசு அறிந்தது. தகுதியற்றவர்களுக்கு நிலம் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருப்பதையோ, நில ஒப்படை செய்வதற்குரிய நிபந்தனைகள் மீறப்பட்டு நிலம் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருப்பதையோ ரத்து செய்யும் பொருட்டு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கும் நோக்கத்துடன், மாவட்டங்களில் நில ஒப்படை செய்யப்பட்டிருப்பதை மறு ஆய்வு செய்வதென அரசு முடிவு செய்தது. முன்னர் செய்த நில ஒப்படைமைய மறு ஆய்வு செய்வது தொடர்பான பணியைக் கவனிக்கும் பொருட்டுச் சென்னை, நீலகிரி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக ஏனைய மாவட்டங்களில், ஒவ்வொரு பிரிவுகளிலும், துணை வட்டாட்சியர் ஒருவர், வருவாய்த்துறை ஆய்வாளர்கள் இருவர், உதவியாளர் ஒருவர், தட்டச்சர் ஒருவர், அடிப்படைப் பணியாளர் ஒருவர் ஆகியோர் அடங்கிய 23 பிரிவுகளைக் கொண்ட தனிப் பணியாளர்களை நியமிப்பதற்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் மாவட்ட ஆட்சியர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் களப்பணியாளர்கள் மறு ஆய்வு நடத்தியதன் காரணமாக 1980 மார்ச்சுத் திங்கள் வரையில் 40,605 நில ஒப்படைகள் விசாரணைக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. இவற்றில், 779 நில ஒப்படைகளில் முறைகேடுகள் காணப்பட்டதன் காரணமாக அவை ரத்துச் செய்யப்பட்டன. எஞ்சியவை மேற்கொண்டும் விசாரிக்கப்படுகின்றன. மறு ஆய்வின் முடிவு மாவட்டவாரியாக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

31—3—1980 அன்றுள்ளவாறு, விசாரணைக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பட்டா நிலங்களின் (பயிரிடத்தக்க தரிசு நிலங்கள்) எண்ணிக்கை, தனிப் பணியாளர்கள் மறு ஆய்வு நடத்திய பின்னர் ரத்து செய்யப்பட்ட பட்டா நிலங்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

	விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்ட பட்டாக் களின் எண்ணிக்கை.	ரத்து செய் யப்பட்ட பட்டாக் களின் எண்ணிக்கை.
மாவட்டத்தின் பெயர்.		

(1)	(2)	(3)
1 செங்கல்பட்டு	6,742	67
தஞ்சாவூர்	3,489	94

1980 ஜூலை 11]

மாவட்டத்தின் பெயர்.

விசாரணைக்கு
எடுத்துக்
கொள்ளப்
பட்ட பட்
டாக்களின்
எண்ணிக்கை.

ரத்து செய்ய
யப்பட்ட
பட்டாக்க
களின் எண்
ணிக்கை.

(1)

(2)

(3)

2 சேலம்	4,044	56
4 திருச்சிராப்பள்ளி	4,170	49
5 கோயம்புத்தூர்	1,932	89
6 பெரியார்	5,471	..
7 மதுரை	3,435	16
8 தருமபுரி	135	..
9 இராமநாதபுரம்	2,912	40
10 திருநெல்வேலி	3,360	6
11 வட ஆற்காடு	1,514	17
12 தென் ஆற்காடு	853	102
13 புதுக்கோட்டை	2,548	248
	40,605	779

7. சேலம் மாவட்டத்தை சேர்ந்த கஞ்சமலைப் பகுதியில் உள்ள சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்திற்கு நிலங்கள் தேவைப் பட்டன. இத்திட்டத்திற்கு நிலம் தேவைப்பட்டதைக் கருத்திற் கொண்டும், அரசுத் துறையில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக நிலங்கள் தேவைப்பட்டதைக் கருத்திற் கொண்டும், அரசு நிலங்கள் ஒப் படை செய்வதை அல்லது குத்தகைக்கு விடுவதைத் தடை செய் தது. 147 கிராமங்களில் தற்போது தடை செய்யப்பட்டுள்ள 4,346 ஏக்கர் அரசு நிலங்களை, சேலம் உருக்காலைத் திட்டத் தின் தேவையைப் பாதிக்காவண்ணம், நிலமற்ற ஏழையர்களுக்கு ஒப்படை செய்ய இயலுமென அரசு அறிந்தது. இக்கிராமங் களிலுள்ள நிலங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த தடையை அரசு 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் ரத்து செய்தது.

[1980 ஜூலை 11]

4. வீட்டு மனைகளை ஒதுக்குதல்.

வசிக்க வீடின்றி வானமே கூறையாக நினைத்து வாழும் ஏழை எளியோர்க்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக சென்னை, மதுரை மாநகரங்களிலும், கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி நகரங்களிலும் 750 சதுர அடி வரையிலும் மாநிலத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் 3 செண்டு வரையிலும் அரசு நிலம் இலவசமாக ஒதுக்கப்படுகின்றன. பல இடங்களில் அரசு நிலங்களில் பலர் ஏற்கனவே குடிசை கட்டி வாழ்ந்து வருவதால், அத்தகைய இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டதற்கு மறுப்பேதும் இல்லை எனக் கூறி முறைப்படுத்த வேண்டியதாயுள்ளது.

2. பயிரிட நிலம் ஒதுக்கியதைப் பொறுத்த மட்டில் “வறியவர்” என்னும் சொற்றொடருக்கான பொருள் விளக்கம், வீட்டு மனைக்காக வழங்கப்படும் நிலத்திற்கும் பொருந்தும்.

3. 30-6-77-ம் நாள் அன்றுள்ளபடி வீட்டற்ற வறியோர் குடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு செய்த நில ஆக்கிரமிப்பினை அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்றும் ஆனால் விதிகளுக்கிணங்க முறைப்படுத்தப்படலாமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

4. சென்னை மாநகராட்சியில் துப்புறவு பணியாளர்களாகப் பணியாற்றி வருகின்ற ஆதி ஆந்திரமக்கள் பெரும் பான்மையினோர், ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ள நிலத்தை முறைப்படுத்தும் பொருட்டு, நிலம் ஒதுக்குதல் குறித்த தனித் திட்டம் ஒன்றிற்கு வருவாய்த் துறையின் 21-10-1976 ஆம் நாளிட்ட 2160-ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் அரசு அனுமதி வழங்கியது. ஆதி ஆந்திர குடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு கிரவுண்டு ரூ. 3,000 என்ற வகையில் நிலத்தின் கிரயத்தைச் செலுத்தினால் 750 சதுர அடி பரப்புள்ள நிலத்தை அவர்களுக்கு ஒதுக்க இத்திட்டம் அனுமதித்தது. 750 சதுர அடிப் பரப்புக்கும் கூடுதலான நிலத்தைப் பெற விரும்பினால் அந்நில மதிப்பைப் போல இரு மடங்கு தொகை செலுத்துவதன் பேரில் அந்நிலம் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பெறும். 2170 ஆதி ஆந்திரர்கள் நிலத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளனர். அவ்வாறு ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளவற்றில் 894 ஆக்கிரமிப்புகள் இதுவரை முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

5. குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் குடிசைப் பகுதிகள் என அறிக்கையிடப்பட்டுள்ள அரசு, மாநகராட்சி பொது நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பாளர்கள், அனுமதியின்றி தங்களது அனுபோகத்தில் வைத்து வந்ததால், அவை தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் 20 சதுர மீட்டர் என்ற உச்ச வரம்புக்கு உட்பட்டு, முறைப்படுத்தப்படும் என வீட்டு வசதி-

1980 ஜூலை 11]

நகர்ப்புற வளர்ச்சித்துறையின் 21—6—1979 ஆம் நாளிட்ட 1117 ஆம் எண்ணில் அரசு ஆணையிட்டு இத்திட்டம் உலக வங்கித் திட்டமாக செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒரு சதுர மீட்டர் நிலத்தின் மதிப்பு ரூ. 700 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி பார்த்தால் ஒரு கிரவுண்டு நிலத்தின் மதிப்பு ரூ. 7,000 ஆகும். தமிழ்நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்றுச் சட்டத்தின் கீழ் குடிசைப் பகுதிகள் என அறிவிக்கப்பட்ட எல்லாப் பகுதிகளிலும் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இதற்காக, தனிப்பணிச் சட்டங்களை நியமித்துக்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

6. 1—4—1979 முதல் 31—3—1980 வரை 19,104 பேருக்கு வீட்டு மனைப்பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட வாரியாகப் புள்ளி விவரங்கள் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

1979—80ல்
மாவட்டத்தின் பெயர். வழங்கப்பட்ட
பட்டாக்களின்
எண்ணிக்கை.

(1)

(2)

செங்கற்பட்டு—

எல்லையோரம் அல்லாத பகுதி	1,310
எல்லையோரப் பகுதி	1,102
ஆஞ்சாலூர்	1,665
சேலம்	957
திருச்சிராப்பள்ளி	2,835
சென்னை	207
கோயம்புத்தூர்	652
மதுரை	3,697
தருமபுரி	432
இராமநாதபுரம்	718
திருநெல்வேலி	152
வட ஆற்காடு	763
தென் ஆற்காடு	2,834
கன்னியாகுமரி	212
நீலகிரி	439
புதுக்கோட்டை	227
பெரியார்	902

19,104

[1980 ஜூலை 11]

5. பட்டா புத்தகத் திட்டம்.

1. 1972-ஆம் ஆண்டு முதல் இம்மாதிலத்தில் பட்டா புத்தகத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. நில உரிமையாளர் ஒவ்வொருவரும், தன் வசம் உள்ள நிலங்கள் தொடர்பாக தாளாது வரையில் விவரங்கள் பதியப்பெற்று ஏற்பு பெற்ற பதிவேடு ஒன்றை வைத்திருக்க இத்திட்டம் உதவும். பட்டா புத்தகம் நிர்வாகத்திற்கு சிறந்த ஆவணமாகவும் உதவுகிறது.

2. பட்டா புத்தகத் திட்டம் செயல்படுவதில் சில குறைபாடுகள் இருந்தமையால், அத்திட்டம் எவ்வாறு செயல்படுகின்றது என்பது குறித்து அறிய, மதிப்பிடுதல் செயல் முறை ஆராய்ச்சித்துறை 1977 மார்ச்சில் முன்னோடி ஆய்வு ஒன்றை நடத்தியது. பின்னர் கொடுத்த அறிக்கையை ஒட்டி பட்டா புத்தகத்துடன் நோக்கத்தை செவ்வையாக நிறைவேற்றுவது எவ்வாறு என்பது குறித்து ஆராய நிலவரி (முக்கியப்பணி) ஆணையாளர் தலைமையில் குழு ஒன்றை அரசு நியமித்தது. இக் குழு, 1979 மார்ச்சில் தனது அறிக்கையை அனுப்பியது. மாநில அளவில் அமைந்த வங்கிக் குழுவும், ஸ்டேட் வங்கியும், இந்திய ரிசர்வ் வங்கியும், கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளரும் தெரிவித்த கருத்துரைகள் சிலவற்றின் அடிப்படையில் இப்பிரிவுரைகள் அமைந்துள்ளன.

3. பட்டா புத்தகத் திட்டம் தொடர்பாகக் குழு தெரிவித்த பரிந்துரைகளின் முக்கிய அம்சங்கள் வருமாறு:—

(1) நிலங்களின் விவரத்தையும் அந்நிலங்கள் தொடர்பான செலுத்தத்தக்க தண்ணீர் தீர்வை மர வரி உட்பட பல வரிகள் அனைத்தையும் “ஜமா பந்தி” காலத்தில் கணக்குகள் தீர்க்கப்பட்டவுடனே ஒவ்வொருவராரண்டும் கிடைக்கக் கூடிய விவரங்கள் அனைத்தையும் பட்டா புத்தகத்தில் எழுதி வைக்கும்படி கர்ணத்திற்கு வட்டாட்சியர் உத்திரவிடவேண்டும். கூட்டுப்பட்டாவின் கீழ் பாக்கி வரவை எழுதி வைப்பதற்காக, பட்டா புத்தகத்தில் 17 முதல் 19 வரையிலான பக்கங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

(2) கூட்டுறவு கடன் வழங்கும் சங்கங்கள், தொடக்க நிலவள வங்கிகள், நகர்ப்புற வங்கிகள் உறுப்பினர்களைப் பொறுத்த வரையில், அந்தந்த நிறுவனப் புத்தகங்களில் உள்ள விவரங்களோடு எளிதில் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்காக, பட்டா தாரரின் உறுப்பினர் பதிவு எண்ணை பட்டா புத்தகத்தில் அந்தந்த நிறுவனம் எழுதி வைக்க வேண்டும்.

(3) கடன் நிலுவைகள் பற்றிய விவரங்களைப் பதிவு செய்வதில் திருப்பிச் செலுத்தப்படும் தவணைகளின் எண்ணிக்கை, கால அளவு, கடைசி தவணைத் தொகை செலுத்தப்பட வேண்டிய நாள், கடைசி தவணைத் தொகை செலுத்தப்பட்ட நாள் பற்றிய விவரங்கள், பட்டா புத்தகத்தில் எழுதப்பட

1980 ஜூலை 11]

வேண்டும். பட்டா புத்தகத் திட்டத்தை கட்டாயமாக நிறைவேற்றும் நாள் அன்றுள்ளபடி நிலுவையாக உள்ள கடன்களைப் பொருத்தமட்டிலே இந்த விவரங்கள் எழுதப்பட வேண்டியது அவசியம். நிதியுதவி நிறுவனங்கள், இந்த பதிவுகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். பட்டா புத்தகத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது குறித்து குழு தெரிவித்த பரிவுரைகளின் அடிப்படையில், பட்டா புத்தகத்தை வைத்து வருவது தொடர்பாக வருவாய்த்துறை வாரியத்திற்கும் (நிலவரி), மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகளுக்கும், பத்திரப் பதிவுத் துறைத் தலைவருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளருக்கும் வருவாய்த் துறையின் 23—5—1979 நாளிட்ட 1132 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் விரிவான கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இதனால் பட்டாதாரரின் கடன் இறுக்கும் சக்தியை நிச்சயித்தறிந்து, செலுத்தப்பட்ட தீர்வை, கடன்கள் முதலியவற்றின் விவரங்களைக் காட்டும் பதிவேடு ஒன்றை உழவர்கள் வைத்து வர இப்பத்தகம் சிறந்த ஆவணமாக உதவும்.

(4) பட்டா புத்தகத் திட்டம் குறித்த குழு பட்டா புத்தகத்தில் சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் அனைத்தையும் பதிவுச் செய்ய இயலும் வகையிலும் நில உரிமகைக்குரிய சரியான அத்தாட்சியாக இந்த பட்டா புத்தகத்திற்கு சட்டப்படிக்கான அந்தஸ்து அளிக்கும் வகையில் பொருத்தமான சட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இயலும் வகையிலும் பட்டா புத்தகத்தின் வடிவமைப்பை திருத்தியமைக்க யோசனை தெரிவித்துள்ளது. குழு, வரைவுச் சட்ட முன் வடிவு ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளது. இதன்படி நில உடைமை உரிமை அளித்து பட்டா புத்தகம் வழங்கப்படும். இதனை சாட்சியாக நீதிமன்றத்தில் அளிக்கலாம். கடன் உதவி நிறுவனங்கள், கடன் வழங்கும் போதோ, அது பற்றிய பதிவுகளைப் பட்டா புத்தகத்தில் எழுதிவைக்கும் போதோ நிலத் சொத்துகள் விற்பனை பதிவு செய்யும்போதோ, அடமானம் வைக்கும் போதோ இதனை சாட்சியமாக அளிக்க சட்டமுன் வடிவு வகை செய்யும். இது தொடர்பாக சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவது பற்றி அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

6. பொது மக்கள் தொடர்புத் திட்டம்.— கிராம மக்களுக்குக் கவலையை உண்டாக்கும் தீராத பிரச்சினைகளை அவ்விடத்திலேயே தீர்த்து வைக்க மக்கள் தொடர்புத் திட்டம் வாய்ப்பளிக்கிறது. மாவட்ட நிர்வாகம் வகுத்த திட்டத்தின்படி அரசு அதிகாரிகளைக் கொண்ட குழு குறிப்பிட்ட காலத்திற் கொருமுறை மாவட்டத்தின் பல்வேறு கிராமங்களுக்குச் சென்று கிராம மக்களின் குறைகளைப் பரிவோடு கேட்டு அங்கேயே அவற்றைத் தீர்த்துவைக்கின்றனர். இத்திட்டம் தொடர்ந்து

[1980 ஜூலை 11]

தீவிரமாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறது. 1—4—1979 முதல் 30—4—1980 வரை 41,957 மனுக்கள் வரப் பெற்று, அவற்றில் 38,720 மனுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

7. தண்ணீர் கட்டண வீதங்கள்.

(1) இம்மாநிலத்திலுள்ள நிலங்கள் பொதுவாக நன்செய், புன்செய் என இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. நன்செய் நிலங்கள், ஒருபோகப் பயிர் விளையும் நிலங்கள், இருபோகப் பயிர் விளையும் நிலங்கள், கூட்டு இருபோகப் பயிர் விளையும் நிலங்கள் என்று மேலும் பிரிக்கப்படுகின்றன. மண்வளம், வேளாண்மை விளை பொருட்களின் விலை, அண்மையிலுள்ள பாசன வாயில்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து நன்செய் புன்செய் நிலங்களுக்கு வரி விதிப்பு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. நன்செய் நிலங்களுக்கு விதிக்கப்படும் வரியில் ஒரு பகுதி தண்ணீர்த் தீர்வையாகும். அரசு நீர்ப்பாசன வாயில்களிலிருந்து பாசனம் பெறும் புன்செய் நிலங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அந்நிலங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட நிலவரியுடன் தண்ணீர்த் தீர்வையும் கூடுதலாக விதிக்கப்படும். தண்ணீர் தீர்வை தர, வீதங்கள் முறையின் கீழ் நிர்ணயித்த ஏற்பாட்டின்படி தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. இது பாசன வாயில்களின் வகையைப் பொறுத்து வேறுபடுகிறது. பெரிய பாசனத் திட்டங்கள், நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள், தனி சிறு பாசனத் திட்டப் பணிகளில் தனி தண்ணீர்த் தீர்வை வீதங்கள் நடைமுறையில் உள்ளன.

(2) தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் வரி விதிப்பு கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை சட்டத்தின் கீழ் கூடுதல் வரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை, முறையே நன்செய் நிலங்கள், இதர நிலங்களின் மேல் விதிக்கப்படுகின்றன. இது தவிர, 1978 ஆம் ஆண்டு, 15-ம் சட்டத்தின் மூலம் பின்னர் திருத்தப்பட்ட தமிழ்நாடு 1976 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் வரி விதிப்பு, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (திருத்தச்) சட்டத்தின் (சட்டம் 4/1970) படி, முதல் வகுப்பு/இரண்டாம் வகுப்பு பாசன வாயில் அல்லது, அச்சட்டத்தின் III ஆம் விவர அட்டவணையில் அல்லது IV ஆம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏதாவது ஒரு பாசன திட்டத்திலுள்ள பாசன வாயில்களிலிருந்து பாசனம் பெறும் ஒவ்வொரு பயிருக்கும் 1977 ஆம் ஆண்டு, ஜூலை திங்கள், முதல் நாளிலிருந்து தனி வரியும், தனி

1980 ஜூலை 11]

தண்ணீர்த் தீர்வையும் அரசு விதித்தது. தனி வரியும், தனி தண்ணீர்த் தீர்வை வீதங்களும் வருமாறு :—

பாசன வாயில்கள்.	தனி வரி விதிப்பு	
	சாதாரண பயிர்.	இருவகை பயிர்
முதல் வகை பாசன வாயிலும் III ஆம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாசன வாயில்களுக்கும்.	ஏக்கருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 10.	ஏக்கருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 15.
இரண்டாம் வகை பாசன வாயிலும் IV-ஆம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாசன வாயில்களும்.	ஏக்கருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 8	ஏக்கருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 12.
பாசன வாயில்கள்.	தனி தண்ணீர்த் தீர்வை	
	சாதாரண பயிர்.	இருவகை பயிர்.
முதல் வகை பாசன வாயிலும் III ஆம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாசன வாயில்களும்.	ஏக்கருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 10.	ஏக்கருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 15.
இரண்டாம் வகை பாசன வாயிலும் IV ஆம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாசன வாயில்களும்.	ஏக்கருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 8.	ஏக்கருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 12.

(3) மாநிலத்திலுள்ள தண்ணீர்த் தீர்வை வீத அமைப்பு முழுவதையும் சீரமைப்பது பற்றி ஆராய அரசு அமைத்த குழு தனது அறிக்கையை அரசிடம் கொடுத்துள்ளது. குழுவின் பரிந்துரைகள் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன.

(4) இதற்கிடையே, நில வரி தீர்வைகள், தண்ணீர்த் தீர்வை, கூடுதல் வரி விதிப்பு அல்லது கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வைக்கு மேலாக தனி வரி அல்லது தனி தண்ணீர்த் தீர்வை செலுத்த வேண்டியிருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு பெருந் தொல்லை ஏற்பட்டிருப்பதாக முறையிட்டதன் பேரில் இதற்கென தனியாகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் தொடக்கத்திலிருந்து தனி வரி, தனி தண்ணீர்த் தீர்வை விதிப்பை விட்டுவிட அரசு

[1980 ஜூலை 11]

முடிவு செய்தது. இதற்கான சட்ட முன்வடிவு சட்டப்பேரவையின் கடந்த கூட்டத் தொடரில் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் சட்டப் பேரவை கலைக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் சட்ட முன்வடிவு காலாவதியாகிவிட்டது. அதனை மீண்டும் இப்போதைய கூட்டத் தொடரில் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1389 ஆம் பசலிக்கு விதிக்கப்பட்ட வரியை வசூலிப்பதும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

8. வணிகப் பயிர் வரி விதிப்பு.—

(1) மாநிலத்தின் வருவாயை அதிகரிப்பதற்காக 1976 ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1976 ஆம் ஆண்டு வணிகப் பயிர் வரி விதிப்புச் சட்டம் 1—7—1976 லிருந்து செயலுக்கு வந்தது. இச் சட்டத்தின் கீழ் சில வணிகப் பயிர்களுக்கு கீழ்க்காணும் வீதங்களில் வரி விதிக்கப்பட்டது :—

(அ) திராட்சை, கரும்பு, வாழை, தென்னை, வெற்றிலை, மஞ்சள் ஆகியவற்றிற்கு ஏக்கருக்கு ஆண்டிற்கு ரூபாய் 20,

(ஆ) புகையிலை, மிளகாய், பாசனம் பெறும் பருத்தி, பாசனம் பெறும் வேர்க்கடலை ஆகியவற்றிற்கு ஏக்கருக்கு ஆண்டிற்கு ரூ. 12.50.

(2) மாநிலத்தில் எல்லா இடங்களிலும் பாதகமான பருவ நிலை நிலவியதால், மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் 1386 பசலி ஆண்டுக்கு வணிகப் பயிர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய வரியை அரசு தள்ளுபடி செய்து விட்டது. மேலும், திராட்சை, கரும்பு, வாழை, தென்னை, வெற்றிலை, மஞ்சள் போன்ற வணிகப் பயிர்களின் மேல் விதிக்கப்பட்டிருந்த வரி வீதத்தை ரூ. 20-லிருந்து ரூ. 15-ஆகக் குறைத்தது. மேலும் புகையிலை, மிளகாய், பாசனம் பெறும் பருத்தி, பாசனம் பெறும் வேர்க்கடலை ஆகியவற்றின் மீதான வரி விதிப்பை 1387ஆம் (1977 ஜூலை திங்கள் முதல்) பசலி ஆண்டிலிருந்து கைவிட்டு விட்டது.

(3) வணிகப் பயிர் வரி விதிப்பை எதிர்த்து விவசாயிகளிடமிருந்து வரப்பெற்ற முறையீடுகளின் பேரில் உழவர்களின் பிரச்சினைகளை ஆராய உயர்நிலைக் குழுவை அரசு அமைத்தது. 1387, 1388, 1389ஆம் பசலி ஆண்டுகளுக்கான வணிகப் பயிர் வரி விதிப்பும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இவ்வரி விதிப்பை விட்டுவிடும்படி உயர்நிலைக் குழு பரிந்துரைத்தது; அரசு இப்பரிந்துரையை ஏற்றுக் கொண்டு தமிழ்நாடு 1976-ஆம் ஆண்டு வணிகப் பயிர் வரி விதிப்புச் சட்டத்தை அது செயலுக்கு வந்த

1980 ஜூலை 11]

காலத்திலிருந்தே ரத்து செய்யவும் முடிவு செய்தது. இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற சட்ட முன்வடிவு சட்டப் பேரவையின் கடந்த கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் சட்டப் பேரவை கலைக்கப்பட்டதால் சட்டமுன்வடிவு காலாவதியாயிற்று. ஆகவே அந்தச் சட்ட முன்வடிவை மீண்டும் நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வர அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

9. வேளாண்மை வருமான வரி:

(1) தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மை வருமானத்திற்கு, தமிழ்நாடு 1955ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்ட வேளாண்மைச் சட்டத்தின் மூலம் வரி விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இச்சட்டத்தின்கீழ், காப்பி, தேயிலை, இரப்பர், ஏலக்காய், சின்கோனா போன்ற மலைத் தோட்டப் பயிர்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டது. மாநிலம் முழுவதிலும் மலைத் தோட்டப் பயிர்களுக்கும், ஏனைய பயிர்களுக்கும் 1958-59ஆம் வரி விதிப்பு ஆண்டிலிருந்து வரி விதிக்க இயலும் பொருட்டு, 1958-ல் இச்சட்டம் திருத்தப்பட்டது.

(2) வேளாண்மை விளை பொருள்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தையொட்டி படித்தர வீதங்களில் 1958ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின்படி வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டு, ரூ. 5,000-க்கு மேல் வருமானமுடைய அல்லது 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குக் குறையாமல் நிலம் வைத்துள்ள வரி விதிக்கப்பட்டவர் ஒவ்வொரு வருக்கும் முந்தைய ஆண்டின் (கணக்கு ஆண்டு) மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தின்மீது ஒவ்வொரு நிதியாண்டிற்கும் வரி விதிக்கப்பட்டு வந்தது. சாதாரண ஏக்கர்கள் தரம் வரி விதிப்பின் அடிப்படையில் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக மாற்றப்படுகின்றன.

(3) 1958ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின்கீழ் வரி விலக்கு வரையறை ரூ. 2,000-த்திலிருந்து ரூ.3,600-க்கு உயர்த்தப்பட்டது. மேலும் இந்த வரையறை 1968-ல் ரூ.4,000-க்கும், 1973-ல் ரூ.5,000-க்கும் உயர்த்தப்பட்டது. வரி இணக்கத் திட்டத்தின்படி, முந்தைய வரி விலக்கு வரையறை 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகும்.

(4) வேளாண்மை வருமானத்தின்மீது சீரமைக்கப்பட்ட வரி விதிப்பு முறையைக் கொண்டு வருவதற்கும், சிறு உழவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவும், பெருமளவு நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து வேளாண்மை வருமானத்தில் பெரும்பங்கை வரியாகப் பெறுவதற்கும், அரசு 1979ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தைத் (சட்டம் 32/1979) திருத்துவதன் மூலம் தரம் வரி விதிப்பிலிருந்து பயிர் அடிப்படையில் சாதாரண ஏக்கரை ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக மாற்றியது. இதன்படி மலைத் தோட்டப் பயிர்களும்,

[1980 ஜூலை 11]

ஏனைய பயிர்களும் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரைக் கணக்கிடுவதற்காக 13 தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நடைமுறை 1979-80 வரி விதிப்பு ஆண்டிலிருந்து செயலுக்கு வந்துள்ளது. மேலும், வரி விலக்கு வரையறையும் ரூ. 5,000-லிருந்து ரூ. 10,000-க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. வரி இணக்கத் திட்டமும் வரி விலக்கு வரையறையை 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு உயர்த்தியுள்ளது. வரி இணக்க வசதி, வரையறை ஏதுமின்றி மலைத் தோட்டப் பயிர்கள் அல்லாத ஏனைய பயிர்களைப் பயிரிடுவோர்க்குக் கிடைக்கிறது. இந்த வசதி, 100 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருந்து முழுவதும் மலைத் தோட்டப் பயிர்களைப் பயிரிட்டுள்ளோருக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது.

(5) வருவாய்த் துறை வாரியத்தின் (வேளாண்மை வருமான வரி) கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ள வேளாண்மை வருமான வரி ஆணையாளர், இச்சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்குப் பொறுப்பில் உள்ளார். இவருக்கு ஆறு வட்டார உதவி ஆணையாளர்களும், 32 வேளாண்மை வருமான வரி அதிகாரிகளும் பணியில் உதவி புரிகின்றனர். மலைத் தோட்டம் அல்லாத பகுதிகளில் வரி வசூல் பணியை, வட்டாட்சியர்கள், கூடுதல் வேளாண்மை வருமான வரி அதிகாரிகள் என்ற முறையில் 1975ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 1ஆம் தேதியிலிருந்து கவனித்து வருகின்றனர். இப்பணி 1980ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1ஆம் தேதி முதல் கொண்டு வேளாண்மை வருமான வரி அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. 1864ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் சட்டத்தின் பல விதிமுறைகளின் கீழ் வரி வசூல் அதிகாரிகளுக்குள்ள அதிகாரங்கள் வேளாண்மை வருமான வரி அதிகாரிகளிடம் நிலைப்பெற்றுள்ளன. அதே சமயத்தில், வேளாண்மை வருமான வரித் துறையும் களப்பணி அளவில் தகுந்தவாறு வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(6) மலைத் தோட்டப் பகுதிகளிலிருந்து பெருமளவு வருவாய்க் கிடைக்கிறது. நீண்ட காலமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் வேளாண்மை வருமான வரியின்கீழ் கிடைக்கும் வருமானம் ரூ. 1.5 கோடியிலிருந்து 2.5 கோடிவரையில் இருந்தது. 1978-79 வரி விதிப்பு ஆண்டிலிருந்து ரூ. 10.48 கோடியாக உயர்ந்தது. வேளாண்மை வருமான வரித்துறை அமைக்கப் பட்டதிலிருந்து இதுவே மிக அதிகமான வசூலாகும். இதற்கான காரணங்கள் வருமாறு :—

(i) சம்பந்தப்பட்ட கணக்காண்டில் தேயிலையின் அங்காடி விலை உயர்ந்ததும்ததுதான் ஆண்டில் பல இனங்கள் முடிவு செய்யப்பட்டதும்.

(ii) துறை செயல்படுவதைச் சீரமைப்பதில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முயற்சி.

1980 ஜூலை 11]

(7) 1978-79-ல் வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள் மொத்தம் 71,724 பேர் : அவர்களில் மலைத் தோட்டம் தொடர்பாக வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள் 4,263 பேர் ; ஏனையோர் மலைத் தோட்டம் தொடர்பாக அல்லாமல் ஏனைய வகையில் வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள். 1979-80ல் வரி விதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 65,045 ஆகக் குறைந்துள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. இதில், மலைத் தோட்டம் தொடர்பாக வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள் 4,182 பேர் ஆவர். இந்த குறைவு, வரி விலக்கு வரையறையை உயர்த்தியதால் ஏற்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இணக்க வரி விதிக்கப் பெற விருப்பம் தெரிவித்துள்ள வரி விதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

	மலைத் தோட்டம்.	மலைத் தோட்டம் அல்லாதவை.
(1)	(2)	(3)
1978-79	3,064	60,786
1979-80	3,296	54,404

8. சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் உள்ள குறைகளைக் களையும் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுள், ஒன்று 1977, செப்டம்பர் திங்களில் உதவி ஆணையாளர் (துப்பு அறிதல்) பதவியை ஏற்படுத்தியதாகும். இந்த நியமனத்தினால் நல்ல பலன் கிடைத்தது. மேலும் ஒரு வேளாண்மை வருமான வரி உதவி ஆணையாளர் (துப்பு அறிதல்) பதவியை ஏற்படுத்தவும் வருவாய்த் துறையின் 25-3-1980-ஆம் நாளிட்ட 741-ஆம் எண் அரசாணையில் அனுமதி வழங்கப் பட்டது.

9. பல்வேறு பயிர்களின் விளைச்சல், அவற்றிற்காகும் செலவு, அவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் மொத்த வருமானம், நிகர வருமானம் ஆகியவற்றைக் காட்டும் வழிமுறைக் குறிப்புகள் வகுக்கப்பட்டு வேளாண்மை வருமான வரியை நியாயமாகவும் முறையாகவும் விதிக்கும் பொருட்டு வரி விதிப்பு அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

10. நகர்ப்புற நிலவரி.

தமிழ்நாடு 1966-ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் கீழ், சட்டத்தின் 1(2) பிரிவின் கீழ் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள நகர்ப்புற நிலங்களைப் பொறுத்தமட்டில் நகர்ப்புற நிலவரி

[1980 ஜூலை 11]

செலுத்தத்தக்கதாகும். இந்த வரி, ரயத்துவாரி நிலவரி ஏற்பாடு, விடுவரி, மனைவரி முதலியவற்றுக்குப் பதிலாக விதிக்கப் படுகிறது. இச்சட்டம் சென்னை மாநகரில் 1963, ஜூலை 1-ஆம் நாளிலிருந்தும், சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய நகராட்சிகளிலும், மதுரை மாநகரிலும் 1971, ஜூலை, 1-ஆம் நாளிலிருந்தும் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

2. சென்னை மாநகரில் தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டம் செயலுக்கு வரத் தொடங்கியபோது, நகர்ப்புற நிலவரியைக் கணக்கிடுவதற்கு 0.4 சதவீதம் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்டது. இச்சட்டம் அவ்வப்போது திருத்தியமைக்கப்பட்டது. சென்னை மாநகர எல்லையோரப் பகுதிக்கு இச்சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டு கடைசியாக 1975-ல் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. 1971, ஜூலை, 1-ஆம் நாள் அன்றிருந்த அங்காடி மதிப்பு, நகர்ப்புற நிலவரியைக் கணக்கிடுவதற்கு அடிப்படையாகப் பின்பற்றப்பட்டது. 0.5 சதவீதத்திலிருந்து 1 சதவீதம் வரை என்ற ஒரேபடித்தான் வீதம் 0.7லிருந்து 2.5 சதவீதம் வரை என்ற அளவில் உயர்த்தப்பட்டது. குடியிருப்புக்குப் பயன்படுத்தப்படும் நகர்ப்புற நிலங்கள், குடியிருப்புக்கல்லாமல் வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் நகர்ப்புற நிலங்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையே வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தி அவற்றுக்கு வெவ்வேறு வரி வீதங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன.

3. தமிழ்நாடு 1966-ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்திற்கு 1975-ல் திருத்தம் கொண்டுவந்ததனால், நகர்ப்புற நிலவரி உயர்வை எதிர்த்து தனிப்பட்டோரும் நிறுவனங்களும் செய்துகொண்ட முறையீடுகளைக் கருதிப்பார்த்த அரசு, வருவாய்த் துறையின் 27-12-1976 நாளிட்ட 2625-ஆம் எண் ஆணையில் பல சலுகைகளை அளித்தது. இந்தச் சலுகைகளைச் சட்ட ரீதியில் கொண்டுவருவதற்காக, தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில், தமிழ்நாடு 1979-ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அரசு கொண்டு வந்தது. இச்சட்ட முன்வடிவு, கடைசி சட்டமன்றத்தின் ஆய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டது. கடைசியாக இருந்த தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைக் கலைக்கப்பட்டதால் இச்சட்டம் செல்திறனற்றுப் போனது. சட்டமன்றப் பேரவை நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் இச்சட்ட முன்வடிவை மீண்டும் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

4. சிறு தொழில்கள் செலுத்தத்தக்க நகர்ப்புற நிலவரியை 1385 பசல் ஆண்டிலிருந்து 25 சதவீதத்திற்கும் ஏனைய தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் 10 சதவீதத்திற்கும்

1980 ஜூலை 11]

அரசு குறைத்துள்ளது. (வருவாய்த் துறையின் 4—11—1978 நாளிட்ட 2516 ஆம் எண் அரசு ஆணையைக் காண்க.)

5. 1—4—1979 முதல் 31—3—1980 வரையிலான கால அளவில் ரூ. 245.18 இலட்சம் தொகை வசூலிக்கப்பட்டது.

*11. நிலச்சீர்திருத்தங்கள்.

நில உச்சவரம்பு :—

1. அவ்வப்போது திருத்தப்பட்டவாறுள்ள தமிழ்நாடு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின்கீழ், 5 அல்லது அதற்குக் குறைவான நபர்களைக் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு அனுமதிக்கத்தக்க மொத்த உச்சவரம்பு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள் ஆகும். 5 நபர்களுக்கு மேற்பட்டு உள்ள குடும்பத்திற்கு, ஒவ்வொரு கூடுதல் நபருக்கும் 5 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் விதம் அத்தகையதொரு குடும்பத்திற்கு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள் என்ற மொத்த உச்சவரம்பிற்கு உட்பட்டு அனுமதிக்கப்படுகிறது. இந்த 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள் மொத்த உச்சவரம்புக்கு உட்பட்டு, பெண் ஒருவர் குடும்ப உச்சவரம்புக்கு மேலாக 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள் வரை ஸ்திரிதன நிலமாக உடைமையில் வைத்திருக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார். (ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிலம் என்பது நல்ல முறையில் பாசனம் பெறும் நிலமான 0.8 ஏக்கரிலிருந்து மோசமான நிலையில் பாசனம் பெறாத நிலமான 4 ஏக்கர்கள் வரை வேறுபடுகிறது) இச்சட்டம் சில விலக்குகளுக்கும், சலுகைகளுக்கும் வகை செய்கிறது.

வேளாண்மை நில உச்சவரம்பு சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் 1—6—1980 ஆம் நாள் நிலவரப்படி ஏற்பட்டுள்ள பணி முன்னேற்றம் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:—

	ஏக்கர்கள்.
(i) உபரியாக அறிக்கையிடப்பட்ட பரப்பு ..	1,19,889
(ii) உடைமையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பரப்பு.	1,15,999
(iii) (அ) விநியோகிக்கப்பட்ட பரப்பு ..	87,123
(ஆ) தமிழ்நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகத்திற்கு விநியோகிக்கப்பட்ட பரப்பு.	4,041

1965 ஆம் ஆண்டு உபரி நிலங்களை விநியோகம் செய்தல் விதிகளின்கீழ் ஒதுக்கம் செய்யப்பட்ட பரப்பு 8,387 ஏக்கர்கள்.

[1980 ஜூலை 11]

(iv) பயனடைந்தோர்.

எண்ணிக்கை.

பரப்பு.

(ஏக்கர்)

(அ) அரிசனங்கள்	20,281	24,382
(ஆ) பழங்குடியினர்	20	9
(இ) ஏனையோர்	32,948	50,304

மொத்தம்

53,249

74,695

2. மேற்சொன்ன சட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உபரி நிலங்களுக்குச் செலுத்தத்தக்க தொகை, சில இனங்களில் அத்தகைய நிலத்தின் அங்காடி விலையைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருந்தது எனக் கண்டறியப்பட்டது. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் செலுத்தத்தக்கத் தொகையை கணக்கிடும் அடிப்படை, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 11/1979) மூலம் மாற்றப்பட்டுள்ளது. இதன்படி நல்ல தரமான நிலத்திற்குச் செலுத்தத்தக்க தொகை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 3,500-க்கு மேற்படாது. வன, தரிசு நிலங்களுக்குச் செலுத்தத்தக்கதொகையை கணக்கிடுவதற்குரிய தெளிவான விதி முறைகளும் இல்லை. அதே சட்டத்தினால் தெளிவான நடைமுறையும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. திருத்தப்பட்ட நடைமுறை 27—10—1978 ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது.

3. தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின்கீழ் கையகப்படுத்தப்பட்ட உபரி நிலங்கள், 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்கள் என்ற உயரளவு வரை தமிழ்நாடு 1965 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (உபரி நிலங்களை விநியோகம் செய்தல்) விதிகளின்கீழ் நபர் ஒருவருக்கு ஒப்படை செய்யப்படலாம்; அதாவது சாதாரண ஏக்கர் கணக்கில் பார்த்தால், உபரி நிலங்கள் 20 ஏக்கர் வரை தகுதியுள்ளவர்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்படலாம். ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்கள் என்ற தற்போதைய உயரளவு 1965 ஆம் ஆண்டில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அரசு புறம்போக்கு நிலங்களை ஒப்படை செய்வதற்குரிய உயரளவு, 1971 ஆம் ஆண்டில் இருந்து, புன்செய் நிலம் 3 ஏக்கர்களாகவும் அல்லது நன்செய் நிலம் 1½ ஏக்கர்களாகவும் குறைக்கப்பட்டது. அரசு எடுத்துக் கொண்ட பெரும்பாலான உபரி நிலங்கள் புறம்போக்கு நிலங்கள் அல்லது தரிசு நிலங்களை விட அதிக மதிப்பு வாய்ந்தவையாகும்.

1980 ஜூலை 11]

நிலச் சீர்திருத்தச் திட்டத்தின் மூலம் அதிக மக்கள் பயனடையும் பொருட்டு, தகுதியுள்ள நபர் ஒருவருக்கு ஒப்படை செய்யப்படும் உபரி நிலங்களின் உயரளவு பரப்பளவு, தற்போதுள்ள ஐந்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரிலிருந்து புன்செய் நிலமாயின் 3 ஏக்கர்கள் அல்லது நன்செய் நிலமாயின் 1½ ஏக்கர்களாகவுள்ள குறைப்பதற்காக அரசு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தையும், தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (உபரி நிலங்களை விநியோகம் செய்தல்) விதிகளையும் திருத்தம் செய்துள்ளது.

4. தேசிய நெறி முறைக் குறிப்புகளுக்கேற்ப இயன்ற வரையில் சட்டத்தை கொண்டுவரும் வகையில் சட்டத்தைத் திருத்துவது, இதனைச் செயற்படுத்துவதற்கான நடைமுறையை எளிதாக்கி சீர்படுத்துவது, நீதிமன்றம் அரசுக்கு எதிராக அளிக்கும் தீர்ப்புகளினால் ஏற்படக்கூடிய சட்டப்படிக்கான இடர்ப்பாடுகளைச் சமாளிப்பது ஆகியவை பற்றி அரசு ஆழ்ந்து பரிசீலித்து வருகிறது. 1975 ஆம் ஆண்டு வரையிலான உச்சவரம்புச் சட்டங்கள், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒன்பதாவது விவர அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் செல்திறனை மறுத்து நீதிமன்றத்தின்முன் வழக்கு தொடர இயலா வண்ணம் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இது குறித்து அவசியமான சட்டத்தை இயற்றுவதற்குரிய சட்ட முன் வடிவு, சட்ட மன்றத்தின் நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் வைக்கப்படும்.

5. தமிழ்நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகம், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வடபாதிமங்கலம், திரு. ஆருரான் சர்க்கரை ஆலையின் உபரி நிலங்களை நிர்வகிப்பதற்காக நிறுவப்பட்டது. இத்தொழிற்சாலை குத்தகைக்கு வைத்துள்ள நிலங்களும் இக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. குத்தகை நிலங்களைப் பொறுத்தமட்டில் குத்தகைக் கால அளவு 30—6—1979 ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கி வெவ்வேறு நாட்களில் முடிவடைகிறது. கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் ஆதாயம் அளிக்காததைக் கருத்திற் கொண்டு அதனைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டியது அவசியம் தானா இல்லையா என்பது குறித்து அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இது தொடர்பாக முடிவெடுக்கப்படாத நிலையில், குத்தகை நிலங்களுக்குரிய குத்தகைக் கால அளவை குத்தகைக் கால அளவு முடிவடையும் நாளிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகள் நீட்டிப்பதென அரசு தீர்மானித்தது. தற்போதைய சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரில் தேவையான சட்டம் கொண்டுவரப்படும்.

குத்தகை.

6. குத்தகைச் சீர்திருத்தங்களின்கீழ், குத்தகைக்காரர்களை பதிவு செய்வதற்காக தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலக் குத்தகை உரிமைகள் பதிவேடுகள் சட்டத்தின்கீழ் நட

[1980 ஜூலை 11]

வடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளன. பதிவு செய்து கொண்ட குத்தகைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை 30—4—1980 ஆம் நாள் நிலவரப்படி 4,35,379 ஆகும் ; 6,24,457 ஏக்கர் உள்ளிட்டதாகும். குத்தகைப் பதிவேடுகளை நாளது வரையில் பதிவு செய்வதற்கான முன்னோடித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்காக தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள ஒரு வட்டத்திலும் தனிப் பணியாளர்களை நியமனம் செய்ய அரசு ஒப்புதல் வழங்கியது.

7. தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் நியாய ஊதியங்கள் சட்டத்தின்கீழ் (தமிழ்நாடு சட்டம் 19/1969) நியாய ஊதியங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகள் நீங்கலாக ஏனைய பகுதிகளுக்கு, வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்குரிய குறைந்தளவு ஊதியங்கள், குறைந்தளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின்கீழ் 1976 ஆம் ஆண்டில் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு, 19-வது சட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி, மாயவரம், சீர்காழி, நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், திருவாரூர் ஆகிய ஏழு கிழக்கு வட்டங்களில் செயலில் உள்ளது. இது, சாகுபடி, அறுவடை காலத்தின்போது வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் செய்யும் பணிக்கான ஊதியங்களை வரையறுக்க வகை செய்கிறது. சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பணியாளர்களுக்கு இது குறித்து தக்க அதிகாரம் அளிப்பதன் மூலம் நியாய ஊதியங்கள் வழங்குவதைக் கண்டிப்பாக செயல்படுத்துவதற்காக 1969 ஆம் ஆண்டு 19-வது சட்டத்தைத் திருத்துவது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

8. 1969 ஆம் ஆண்டு 19-வது சட்டத்தின்கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நியாய ஊதியங்கள் 1974இல் திருத்தி அமைக்கப்பட்டன ; விவரம் வருமாறு :—

சாகுபடியின்போது எல்லா வகையான பணி.

ஆண்—நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 6 அல்லது 6 லிட்டர் நெல்லும், ரூ. 2.75 காசும்.

பெண்—நாள் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய் அல்லது 5 லிட்டர் நெல்லும், ரூ. 1.50 காசும்.

விளக்கம்.—எருதுகளையும், கலப்பைகளையும் உழவர்கள் சொந்தமாகக் கொண்டு வருகிறபோது, “ பணி ” என்பதில் உழுதல் என்பது அடங்காது அறுவடை செய்தவர்க்கு அறுவடை

1980 ஜூலை 11]

செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு ஐம்பத்தி நான்கு லிட்டர்கள் நெல்லில், ஆறு லிட்டர்கள் நெல் கொடுக்கும் நடைமுறை தொடர்ந்து செயலில் இருக்கும்.

9. இச் சட்டத்தின்கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட நியாய ஊதியங்களைத் திருத்தியமைப்பது குறித்த பிரச்சினையை விசாரணை செய்ய, அரசு 1978 ஜூலைத் திங்களில் வருவாய்த்துறை வாரியம், உறுப்பினர், திரு. இராமசந்தர், ஐ.ஏ.எஸ்., அவர்களை, “ஒரு நபர் குழுவாக” அமைத்தது. “ஒரு நபர் குழு” பின் வருபவைகளைப் பரிந்துரைத்தது:—

உரிய வயது வந்தவர்கள்.

உழுதல், விதைத்தல், நாற்றுக்களைப் பிடுங்குதல், நிலங்களுக்கு வரப்பு வெட்டிப் பராமரித்தல், கால்வாய்களை வெட்டி பராமரித்தல், விதைப்பதற்கும், நாற்று நடுவதற்காகவும் நிலத்தைத் தயார் செய்தல், ஆட்கள் மூலமாக இடு பொருட்களை அல்லது உற்பத்திப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்லுதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு;

நாள் ஒன்றுக்கு 7 லிட்டர் நெல்லுடன் ரூ. 2.80 வழங்கப்படும் அல்லது
நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 7.20 வழங்கப்படும்.

நாற்று நடுதல், களையெடுத்தல் அல்லது திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடாத ஏனைய வேளாண்மைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு:

நாள் ஒன்றுக்கு 6 லிட்டர் நெல்லுடன் ரூ. 1.80 வழங்கப்படும் அல்லது

நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 5.60 வழங்கப்படும்.

உரிய வயதடையாதவர்கள்.

எல்லா வகை வேளாண்மைத் தொழில்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 4 லிட்டர் நெல்லுடன் ரூ. 1.50 வழங்கப்படும் அல்லது

நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 4 வழங்கப்படும்.

“உழுதல்” என்பதில், எருதுகள், கலப்பைகள் ஆகியவற்றை உழவுத் தொழிலாளர்கள் கொண்டுவருவது என்பது அடங்காது. உழுதலைத் தவிர எல்லா வகைப் பணிகளுக்கும் பணி புரியும் நேரம் நாளொன்றுக்கு ஏழு மணி நேரமாகும்; உழுதலுக்கு நாளொன்றுக்கு ஐந்து மணி நேரமாகும். இர

[1980 ஜூலை 11]

வில் பணிபுரியும் நபர்களுக்கு 50 சதவீத ஊதியம் கூடுதலாக அளிக்கப்பட வேண்டும். அறுவடை செய்பவர்க்கு அறுவடை செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு 54 லிட்டர் நெல்லுக்கும் ஆறு லிட்டர் நெல் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற தற்போதுள்ள முறையே தொடர்ந்து செயலில் இருக்கலாம்.

10. அரசு, பரிவுரையை ஏற்றுக்கொண்டு, அவற்றைச் செய்வுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. இவ்வாறு திருத்திய ஊதிய அமைப்பு முறை ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும், ஒரே பணிக்கு அல்லது ஒத்த தன்மையுடைய பணிக்கு சமமான ஊதியம் அளிப்பதை உறுதி செய்கிறது.

11. கிழக்கு தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்த வட்டங்களைத் தவிர, ஏனைய பகுதிகளில் குறைந்தளவு ஊதியங்கள் சட்டம் செயலிலுள்ளது. நிலவரி ஆணையாளர், திரு. கா. திரவியம், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்கள் தலைமையின்கீழ் குழு ஒன்று அமைக்கப் பட்டது. இக்குழுவின் பரிந்துரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஊதிய வீதங்கள் திருத்தப்பட்டுள்ளன.

12. தமிழ்நாடு 1976 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றுவதினின்றும் பாதுகாப்பு) சட்டம் (குடியரசுத்தலைவர் சட்டம் 36/1976) அவ்வப்போது திருத்தப்பட்டுள்ளது, 1976, ஜூன் 30 முடிய உள்ள விளைச்சல் ஆண்டிற்கும் (1385 விளைச்சல் ஆண்டு) முந்திய எந்தவொரு விளைச்சல் ஆண்டிற்கும் நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் குத்தகையைச் செலுத்தாமல் நிலுவையாக வைத்துள்ள பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றுவதினின்றும் பாதுகாப்பதற்கு இச்சட்டம் வகை செய்கிறது. பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களால் செலுத்தப்படாமல் சேர்ந்து வந்து நிலுவையாகவுள்ள குத்தகைகளைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்களுக்கு நிலையான குத்தகை நிவாரணம் அளிக்கப்படும் வரையில் 1980 ஜூலை 15 வரை இப்பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. குத்தகை நிவாரணச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபின் இது ரத்து செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம் குத்தகை நிலுவைகள் குறைக்கப் பட்டுள்ளன.

13. தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு புயல்— வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரணம்) சட்டம், 1977 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட புயல்—வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், 1978 ஜூன் 30 முடிய உள்ள விளைச்சல் ஆண்டிற்கும் (1387 விளைச்சல்) குத்தகை செலுத்தப்படாத காரணத்தால் அல்லது முந்தைய விளைச்சல் ஆண்டுகள் தொடர்பான குத்தகை பாக்கியை

1980 ஜூலை 11]

செலுத்தாத காரணத்தினால், அக்குத்தகையை வசூலிப்பதற்குரிய அல்லது அவர்களை வெளியேற்றுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளின்மீதும் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கும் இயற்றப்பட்டது. அவ்வப்போது இச்சட்டம் திருத்தப்பட்டதன் மூலம் 1980 ஜூலை 15 வரை இப்பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. குத்தகை நிவாரணச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட பின் இது ரத்துசெய்யப்பட்டது. இதன் மூலம் குத்தகை நிலுவைகள் குறைக்கப்பட்டுள்ளன.

14. மேற்சொன்ன 9, 10 பாராக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்டங்களில் பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பாதுகாப்பை நீட்டித்ததால் குத்தகை நிலுவைகள் சேர்ந்துவிட்டன. குத்தகை நிலுவைகளைச் செலுத்துவதிலிருந்து பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் பொருட்டு, தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (குத்தகை நிலுவை) நிவாரணச் சட்டமும் (தமிழ்நாடு சட்டம் 15/1980), தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (நிவாரணம்) சட்டமும் (தமிழ்நாடு சட்டம் 16/1980) இயற்றப்பட்டுள்ளன. இச்சட்டங்களுக்கிணங்க, 30—6—1973க்கு முந்தைய (1382 விளைச்சல் ஆண்டு, அதற்கு முந்தைய விளைச்சல் ஆண்டுகளுக்கும்) கால அளவு, தொடர்பான குத்தகை நிலுவை எவையேனும் இருந்தால் அவை 30—6—1980 ஆம் நாளுக்கு முன்னர் செலுத்தப்பட வேண்டும். குறைக்கப்பட்ட குத்தகை நிலுவை அதாவது 1—7—1973 முதல் 30—6—1976 வரையிலான கால அளவில் (அதாவது 1383 விளைச்சல் ஆண்டிலிருந்து 1385 விளைச்சல் ஆண்டு வரை) ஒவ்வொரு விளைச்சல் ஆண்டிற்கும், குத்தகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதி சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள கால வரையறைக்குள் மூன்று தவணைகளில் செலுத்தப்பட வேண்டும். புயல்-வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் 1—7—1973 முதல் 30—6—1978 வரையிலான கால அளவில் (அதாவது 1383 விளைச்சல் ஆண்டிலிருந்து 1387 விளைச்சல் ஆண்டு வரை) ஒவ்வொரு விளைச்சல் ஆண்டிற்கும் குறைக்கப்பட்ட குத்தகை நிலுவையான ஐந்தில் ஒரு பகுதி, சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கால வரையறைக்குள், மூன்று தவணைகளில் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

15. முந்தைய நிலுவைகளையும், குறைக்கப்பட்ட குத்தகையின் முதல் தவணையையும் செலுத்துவதற்காகக் குறிப்பிடப்பட்ட 30—6—1980 வரையிலுள்ள கால அளவு போதுமான தாயில்லை என்பதால் பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள், குறுகிய காலப் பயிரை அறுவடை செய்து, குத்தகை நிலுவையைச் செலுத்த இயலும் வகையில், இக்கால அளவை 31—12—1980 வரை நீட்டிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[1980 ஜூலை 11]

16. தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாயக் குத்தகை செலுத்துதல்) சட்டம், தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்களில் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) சட்டம் ஆகியவற்றின் தற்போதுள்ள விதித்துறைகளின் கீழ், பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள், நிலச் சொந்தக்காரருக்குச் செலுத்தத்தக்க நியாய குத்தகை நன்செய் நிலங்களைத் தவிர ஏனைய நிலங்களைப் பொறுத்தமட்டில், அந்நிலங்களின் சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் மொத்த உற்பத்தியில் 33/13 சதவீதம் என்பதிலிருந்து, நன்செய் நிலங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அந்நிலங்களில் சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் மொத்த உற்பத்தியில் 40 சதவீதம் என்று உள்ளது. தேசிய கொள்கையின்படி பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் செலுத்தவேண்டிய நியாய குத்தகை மொத்த உற்பத்தியில் 25 சதவீதத்திற்கு மேற்படாமல் இருக்கும் வண்ணம் வரையறுக்கப்படவேண்டும். மொத்த உற்பத்தியில் நியாயக் குத்தகை 25 சதவீதமாக ஆக்கி, தமிழ்நாடு 1980-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாயக் குத்தகை செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமும், (தமிழ்நாடு சட்டம் 17/1980), தமிழ்நாடு 1980-ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்களின் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமும் (தமிழ்நாடு சட்டம் 18/1980) இயற்றப்பட்டன. கரும்பைப் பொறுத்த மட்டில் இதுவரையில் நியாயக் குத்தகைச் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டிருந்த விலக்கு இச்சட்டங்களினால் நீக்கப்பட்டதன் மூலம் கரும்புக்குரிய குத்தகை சாதாரண உற்பத்தியில் 25 சதவீதமாக வரையறுக்கப்பட்டது.

குடியிருப்பு.

17. தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோக தாரர்கள் (உடைமை உரிமை வழங்குதல்) சட்டம் 1971, ஜூன் 19-ஆம் நாள் அன்று குடியிருப்போராக அல்லது உரிமைதாரராக யாதொரு குடியிருப்பை (வீடு) அனுபோகத்தில் வைத்துள்ள உழவுத் தொழிலாளர் உடைமை உரிமையை வழங்குகிறது. இச் சட்டத்தின் கீழ், 1,78,371 பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதில், அரிசனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட 98,334 பட்டாக்களும், பழங்குடியினருக்கு வழங்கப்பட்ட 243 பட்டாக்களும், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு வழங்கப்பட்ட 48,862 பட்டாக்களும், ஏனையோருக்கு வழங்கப்பட்ட 30,932 பட்டாக்களும் அடங்கும். 19—6—1977 அன்று இம்மாதிலத்திலுள்ள மலைத் தோட்டப் பகுதிகளுக்கு இச் சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டது. எனவே, இச் சட்டத்தின் பயன்கள் அப்பகுதிகளிலுள்ள மலைத் தோட்டப் பணி அல்லாத பணிபுரியும், உழவர்கள், மலைத் தோட்டப் பணி அல்லாத பணிபுரியும் உழவுத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கும்,

1980 ஜூலை 11]

குத்தகைதாரர்களாக அல்லது உரிமதாரர்களாக 19-6-1976ஆம் நாளன்று நிலத்தை அனுபோகத்தில் வைத்திருந்தவர்களுக்கும் பொருந்தத்தக்கதாகும். இச்சட்டம், தற்போது, மாநிலம் முழுவதற்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இதில் தஞ்சாவூர், நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்கள் தவிர ஏனைய மாவட்டங்களிலுள்ள நகராட்சிகள், நகரியங்கள், சென்னை மாநகராட்சி ஆகியவை இதில் அடங்காது. இச்சட்டம், மலைத் தோட்டத்திற்கும், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் பொருந்தாது.

18. தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு சட்டத்தின் அடிப்படையில் இயற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1976 ஆம் ஆண்டு கிராமப்புறக் கைவினைஞர்கள் (குடியிருப்பு உரிமை வழங்கல்) சட்டம், 1-7-1975 ஆம் நாளன்று குடியிருப்போர்கள் என்றவகையில் அல்லது உரிமதாரர்களாக என்ற வகையில் அவர்கள் அனுபோகத்திலுள்ள குடியிருப்புகள் குறித்த உடைமை உரிமையை அவர்களுக்கு வழங்குகிறது. இச்சட்டம், சென்னை, மதுரை மாநகர்களுடன் யாதொரு நகராட்சியில் அல்லது நகரியத்தில் உள்ள பகுதிகள் ஆகியவை நீங்கலாக, இம்மாநிலம் முழுவதற்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரையில் சுமார் 601 கிராமப்புறக் கைவினைஞர்கள் பட்டாவைப் பெறத் தகுதியானவர்கள் எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அதில் 253 பேர்களுக்கும் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

12. இடைத்தரகர்களை நீக்குதல்.

ஐமீன், இனாம் கீழ்க்குத்தகை, இனாம் எஸ்டேட் ஆகிய வற்றில், உழவர்களுக்கும் அரசுக்கும் இடையே உள்ள இடைத் தரகர்களை நீக்கியது நாடு சுதந்திரமடைந்த பிறகு அரசு மேற்கொண்ட. வேளாண்மை சீர்திருத்தங்களில் முக்கியமான சீர்திருத்தமாகும். கிழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, இக் காரியத்திற்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்களின் கீழ் அண்மை ஆண்டுகளில் இது தொடர்பாக கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது.

[1980 ஜூலை 11]

(அ) தமிழ்நாடு 1948 ஆம் ஆண்டு எஸ்டேட்டுகள் (நீக்குதல் ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

	எஸ்டேட்டுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை	பரப்பு ச. கி. மீட்டர்.
1. எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட எஸ்டேட்டுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	5,134	29,931'21
2 31—12—1979 வரை இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பரப்பு.	5,134	29,931.21
3 எஞ்சியுள்ளது.	..	..

(ஆ) தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு இனாம் எஸ்டேட்டுகள் (நீக்குதல் ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

1 எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட எஸ்டேட்டுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	2,091	4,149.26
2 31—12—1979 வரை இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பரப்பு.	2,046	3,429.83
3 எஞ்சியுள்ளவை	45	719.43

(இ) தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு சிறு இனாம்கள் (நீக்குதல் ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

1 எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட எஸ்டேட்டுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	13,562	4,048.04
2. 31—12—1979 வரை இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பரப்பு.	13,558	4,044.42
3 எஞ்சியுள்ளவை	4	3.62

(ஈ) தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு குத்தகைக் கிராமங்கள் (நீக்குதல் ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

1980 ஜூலை 11]

எஸ்டேட் டுகளின் பரப்பு
மொத்த ச. கி.
எண்ணிக்கை. மீட்டர்.

1 எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட மொத்தப்பரப்பு.	13	83.20
2 இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பரப்பு.	13	83.20
3 எஞ்சியுள்ளவை	..	..

2. மேலே கூறப்பட்ட தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு இனாம் எஸ்டேட்டுகள் (நீக்குதல் ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளின் கீழ், ரயத்துவாரி நிலவரி ஏற்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய எஞ்சிய 45 இனாம் எஸ்டேட்டுகளுள் 40 இனாம் எஸ்டேட்டுகள் குறித்து உயர்நீதி மன்றமும் சிவில் நீதி மன்றங்களும் தடையாணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளன. நீதி மன்றங்கள் இத்தடையாணைகளை நீக்கிய பின்னர்தான் இந்த எஸ்டேட்டுகளில் நிலவரி ஏற்பாட்டுப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

கல்ராயன் ஜாகிர் இனாம்கள்

3. மொத்தம் 671.73 ச.கி.மீ. பரப்புள்ள 140 கிராமங்கள் அடங்கிய எஸ்டேட்டுகள், எஞ்சிய ஐந்து கல்ராயன் ஜாகிர் இனாம்கள் [அதாவது தென் ஆர்காடு மாவட்டத்திலுள்ள, (1) ஆரிய கவுண்டன் ஜாகிர், (2) குரும்ப கவுண்டன் ஜாகிர், (3) சடாயு கவுண்டன் ஜாகிர், சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள (1) பெரிய கல்ராயன் மேல்நாடு, (2) பெரிய கல்ராயன் கீழ் நாடு] தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு இனாம் எஸ்டேட்டுகள் (நீக்குதல், ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின்கீழ் இனாம் எஸ்டேட்டுகளாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவை, 1976 ஆகஸ்ட்டில் ஜாகிர்தாரர்கள் தாக்கல் செய்த வழக்குகள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டவுடன் அரசால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

4. இந்த ஜாகிர்கள் அனைத்திலும், ஜாகிர்தாரர்கள் கிராமக் கணக்குகளை எதையும் பராமரித்து வரவில்லை. இந்நிலங்களை வைத்திருத்தல் அனுபோக உரிமைக்கு பெற்றிருத்தல் ஆகிய வற்றிற்குரிய வரி ரசீது, பட்டா போன்ற ஆதாரம் எதுவும் இல்லை. பழங்குடியினரும், இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குச் சென்று பயிரிடுகிறார்கள். எனவே, சிறப்புப் பணியாளர்கள்

[1980 ஜூலை 11]

நியமிக்கப்பட்டு, நிலத்தை வைத்திருக்கும் உழவரின் பெயர், நிலத்தின் பரப்பு முதலியவற்றைக் காட்டும் உண்மையான குறிப்புகளையொட்டி கிராம நில பதிவேடுகள் தயாரிக்கப்பட்டன. இப்பகுதிக்குப் பொருந்தும் தீர்வை வீதங்களை உறுதி செய்யும் பொருட்டு நிலங்களைச் சென்று பார்வையிடும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஜாகிர் கிராமங்களில் சிறப்பு நில அளவைக் குழு ஒன்று நில அளவைப் பணிகளை மேற்கொண்டது. இப்பணி 1978-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ஆம் நாள் அன்று முடிக்கப்பட்டது. சேலம் மாவட்டத்தை சேர்ந்த ஆத்தூர் இனாம் எஸ்டேட்டுகளில் உள்ள ஜாகிர் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில், 1978-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 30-ஆம் நாள் அன்று சரியான கணக்குகள் வருவாய்த்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள 2 பரப்புள்ள 21 ஜாகிர் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் சரியான கணக்குகள் 1979-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ஆம் நாள் அன்று வருவாய்த்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

எத்துணை ரயத்துவாரி பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டன

என்பதும் அவற்றால் எத்தனை பேர் பயனடைந்தனர்

என்பதும்.

5. பல்வேறு எஸ்டேட்டு ஒழிப்புச் சட்டங்களைச் சேர்ந்த விதித்துறைகளின் கீழ், ரயத்துவாரி பட்டா வழங்கப்பட்டுள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கையைப் பின்வரும் விவர அறிக்கை காட்டுகிறது.

சட்டத்தின் பெயர்.	பயனடைந்தோரின் எண்ணிக்கை.	வழங்கப்பட்ட பட்டாக்களின் கீழ்வரும் பரப்பளவு (ஹெக்டேரில்).
(1)	(2)	(3)

தமிழ்நாடு 1948-ஆம் ஆண்டு எஸ்டேட்டுகள் (நீக்குதல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுவதல்) சட்டம் (சட்டம் 26/1948).	23,33,798	18,17,105-00
---	-----------	--------------

1980 ஜூலை 11]

தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு 3,55,382 1,92,845,45-05
இனாம் எஸ்டேட்டுகள் (நீக்
குதல் - ரயத்துவாரியாக
மாற்றுதல்) சட்டம்.

தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு 6,003 5,605,91-50
குத்தகை கிராமங்கள்
(நீக்குதல் - ரயத்துவாரியாக
மாற்றுதல்) சட்டம்.

தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு 5,11,031 3,23,038,52-50
சிறு இனாம் (நீக்குதல்-
ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்)
சட்டம் (சட்டம் 30/1963).

கூடலூர் 1969-ஆம் ஆண்டு 6,375 3,307-12-00
ஜன்மம் எஸ்டேட்டுகள் (நீக்
குதல் - ரயத்துவாரியாக
மாற்றுதல்) சட்டம் (சட்டம்
24/1969).

எஸ்டேட்டு ஒழிப்புச் சட்டங்களின் செயல்வரம்பிற்கு
அப்பால் பட்டா வழங்குதல்.

தமிழ்நாடு 1948-ஆம் ஆண்டு எஸ்டேட்டுகள் (நீக்குதல்-
ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம் செயலுக்குக் கொண்டு
வரப்பட்ட பின்னரும், பட்டா வழங்குவதற்குரிய நடைமுறை
கள் நிபந்தனைகளைத் தளர்த்தி நிர்வாக ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்
பட்ட பின்னரும், இச்சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட
எஸ்டேட்டுகளில் உள்ள நிலங்களைப் பல ஆண்டுகளாக தங்களது
அனுபோகத்தில் வைத்து அனுபவித்து வரும் பலருக்கு பட்டாக்கள்
வழங்கப்படவில்லை. ஏனெனில் இச்சட்டத்தின் கீழ் அலங்கு
அரசின் ஆணைகளின் கீழ் பட்டா வழங்குவதற்குரிய தகுதிகளைப்
பெறாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு பட்டா வழங்கப்படவில்லை.
எனவே அறிவிக்கப்பட்ட நாளன்றும் அதற்கு முன்னரும், நிலத்
தைத் தொடர்ந்து தங்களது அனுபோகத்தில் வைத்து வந்த
வர்களுக்கு பட்டா வழங்குமாறு அரசு 1971-ல் ஆணையிட்டது.
எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டங்களின் செயல் வரம்பிற்கு அப்பாலும்

[1980 ஜூலை 11]

உரிய தகுதி பெற்றவர்கள் பட்டாவிற்கு விண்ணப்பிக்க இயலும் வகையில் அரசு, விண்ணப்பிப்பதற்கான கால அளவை அவ்வப் போது நீட்டித்தது. கடைசியாக 1976-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ஆம் நாள் வரை இக்கால அளவு நீட்டிக்கப்பட்டது.

7. இந்நாளது வரை, 22,527 பேர்கள் பயனடைந்து உள்ளார்கள். இதுவரை ஹெக்டேர் 34,190,73-00க்கு பட்டா வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கூடலூர் வட்டத்தில் உள்ள ஜன்மம் எஸ்டேட்டுகளை நீக்குதல்.

நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கூடலூர் வட்டத்தில் அதிகப் பரப்புள்ள நிலங்களை வைத்துள்ள ஜென்மிகள் (Jenmies) தங்களின் கீழ் பயிரிடு உரிமைகளோடு குத்தகைதாரர்களை அனுமதித்துள்ளனர்.

குத்தகை உரிமை, 1929 ஆம் ஆண்டு மலபார் குத்தகை உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, குத்தகை தாரர்களுக்கு, நிலையான பயிரிடு குத்தகை உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. குத்தகைதாரர்களுக்கு அனுபோக உரிமைகளை அளிக்கும் பொருட்டு, கூடலூர் 1969 ஆம் ஆண்டு ஜன்மம் எஸ்டேட்டுகள் (நீக்குதல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம் (சட்டம் 24/1969) இயற்றப்பட்டது. இச் சட்டம் 1970 நவம்பர் 27 ஆம் நாளன்று செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 324.24 ச. கி.மீ. பரப்புள்ள நிலம் அரசால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு நில அளவைப் பணிகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. முழுப் பரப்பளவையும் பொறுத்த வரையில் ரயத்துவாரி பட்டா வழங்குவதற்குரிய சட்டப்படிக்கான விசாரணைகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஜன்மம் நிலம் வைத்துள்ள சிலர் தங்களது நிலத்திற்கு இச் சட்டம் பொருந்துவதைக் குறித்து எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்தனர். இந்த 'ரிட்' மனுக்கள் 1976-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 23 ஆம் நாள் அன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. எனினும், அவர்கள் தலைமை நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடுகளைத் தாக்கல் செய்து தடையாணையைப் பெற்றனர். தலைமைநீதி மன்றத்தில் இம்மனுக்களை விசாரணை செய்வதை விரைவு படுத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கூடலூர் வட்டத்தில் தடையாணை பிறப்பிக்கப்படாத பகுதிகளில் நிலவரி ஏற்பாட்டு பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன. 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் நாள் நிலவரப்படி, 146.17 ச. கி.மீ. பரப்பளவிற்கு நிலவரி ஏற்பாடு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. 10,619.00 ஹெக்டேர் பரப்பளவிற்கு ரயத்துவாரி பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1980 ஜூலை 11]

கூடலூர் 1969 ஆம் ஆண்டு ஜன்மம் எஸ்டேட்டுகள் (நீக்குதல்
ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தைச் சேர்ந்த
17 ஆம் பிரிவின்கீழ் மலைத் தோட்டக் குத்தகை அளித்தல்.

9. பின்வரும் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆராய்ந்து பரிந்துரைப்பதற்கு, எஸ்டேட் நிலவரி ஏற்பாட்டு முன்னாள் ஆணையாளரைத் தலைவராகவும், வன-மீன் துறையின் அரசுச் செயலாளரையும், நீலகிரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு அரசு ஒரு குழுவை அமைத்தது.

(அ) காலக்கெடு முடிந்த குத்தகைகள் நடைமுறையில் இருந்துவரும் குத்தகைகள், ஆகியவற்றையொட்டி, இச்சட்டத்தின் 17 ஆம் பிரிவின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்படும், மலைத் தோட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை.

(ஆ) எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டிய மலைத் தோட்டங்களுக்கு இழப்பீடு அளிக்கும் முறை;

(இ) எந்த வரம்பு, நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு குத்தகைகள் புதுப்பிக்கப்படவேண்டும் என்பது.

இக்குழு தனது அறிக்கையையும் பரிந்துரைகளையும் அனுப்பியுள்ளது. இது குறித்து வருவாய்த்துறை வாரியத்துடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டுவருகிறது.

தமிழ்நாடு, 1973 ஆம் ஆண்டு தீர்வையில்லா நிலங்கள் மீது
ரயத்துவாரி வரிவிதிப்புச் சட்டம்.

10. 1859 ஆம் ஆண்டு முதல் குறிப்பிட்ட சில நிலங்கள் நிலவரி விதிப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டன. இத்தகைய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஆண்டுத் தீர்வையை போல் 20 மடங்கு தொகை மொத்தமாகச் செலுத்திவிட்டு நிலவரியின்றி அனுபவித்து வந்தனர். ஏனைய சில நிலங்களுக்கு நிலவரி சலுகை வீதத்தில் செலுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இத்தகைய நிலங்கள் “தீர்வையில்லா நிலங்கள்” என்றழைக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய நிலங்களுக்கும், ரயத்துவாரி நிலங்களுக்குமுள்ள வேறுபாடு என்ன வெனில் ரயத்துவாரி நிலங்களின் உரிமையாளர்கள் அந்நிலத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஆண்டு வரியைச் செலுத்த வேண்டும்; ஆனால் தீர்வையில்லா நிலங்களின் உரிமையாளர்கள் வரி எதுவும் செலுத்த வேண்டாம்; சலுகை வீத வரியை மட்டுமே செலுத்த வேண்டும். இந்நிலங்களை, செஸ்வரி உட்பட ஆண்டு வரி செலுத்தும் சாதாரண ரயத்துவாரி முறையின் கீழ்

[1980 ஜூலை 11]

கொண்டு வர இயலும் வகையில், மாநிலத்தில் வரி விதிக்கப் பெறாத இந்நிலங்களை வைத்திருக்கும் முறையை நீக்கிவிட 1972 ஆம் ஆண்டில் முடிவு செய்யப்பட்டது. மேற்கூறிய நோக்கத்தை எய்துவதற்கு, தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு தீர்வையில்லா நிலங்கள் மீது ரயத்துவாரி வரிவிதிப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம், I ஆம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, இம்மாநிலத்திலுள்ள எட்டு மாவட்டங்களில் 11,075.31 ஏக்கர் பரப்பளவையுடைய தீர்வை விதிக்கப் பெறாத நிலங்களுக்கும், இச்சட்டத்தில் II ஆம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு “மோகினி இனாம் நிலங்கள்” எனப்படும், 5,845.72 ஏக்கர் பரப்பளவையுடைய நிலங்களுக்கும் பொருந்தும், மோகினி இனாம் நிலங்கள், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணம், மாயூரம் சீர்காழி, நன்னிலம் ஆகிய வட்டங்களில் உள்ளன. இவை சமய நிறுவனங்களுக்கு உரியனவாக இருந்தன. இந்நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் நிலவரியானது, முன்னாள் அரசர்களால் ரொக்கமானியமாக அல்லது படியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இதற்கு ஈடாக அப்போதிருந்து ஆங்கிலேய அரசு அவர்களுக்கு இந்நிலங்களை ஒப்படை செய்தது.

11. தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு வரியிலா நிலங்கள் மீது ரயத்துவாரி வரிவிதிப்புச் சட்டம், 1973 ஆம் ஆண்டு 31 ஆம் சட்டமாக வெளியிடப்பட்டு, 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்கள் 16 ஆம் நாள் முதல் செயல்படுத்தப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் 20 ஆம் பிரிவின் கீழ் வரிகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன, விவர அட்டவணையைத் திருத்துவது குறித்த கருத்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும் வரி வருவாய்ப் பணிகள்.

இம்மாநிலத்தின் சில பகுதிகள் முதலாம் நில அளவைப் பணியானது, காலம் பல கடந்து நாளடைவில் நின்று போய் விட்டதாலும் தற்போதுள்ள நில அளவைப் பொருட்களைக் கொண்டு இப்பணியை தொடர்ந்து செய்ய இயலாததாலும் இத்தகைய பகுதிகளில் மறு நில அளவை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து பதிவேடுகளை நாளது தேதி வரை கொண்டு வந்து பராமரித்து வரத்தக்க முறையில் பேணிவரவும் வரி வருவாய் பணிகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன. கோபிச்செட்டிபாளையம், ஈரோடு ஆகிய வட்டங்களிலும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கடலூர் வட்டத்திலும் இப்பணி முடிவடைந்துள்ளது, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டத்தில் இப்பணி நடைபெற்று வருகிறது. 246 கிராமங்களில் 1,416,46 சதுர

1980 ஜூலை 11]

கிலோ மீட்டர் பரப்பில் இப்பணி முடிவடைந்துள்ளது. எஞ்சியுள்ள 32 கிராமங்களில் 277.80 சதுர கிலோமீட்டர் பகுதிகளில் இப்பணி 1980 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 28 ஆம் தேதியன்று முடிவடைந்து விட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு சூலை திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் மதுரை மாவட்டம் கொடைக்கானல் வட்டத்தில் 15 கிராமங்களில் 372-96 சதுர கிலோமீட்டர் பகுதியில் தொடர்ந்து செய்யப்படும் வரி வருவாய் தொடர் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பணி நடைபெற்று வருகிறது. இதைப் போன்று 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் நீலகிரி மாவட்டத்தில் 2,007.48 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவுள்ள பகுதியில் இப்பணி தொடங்கப்பட்டு, நடைபெற்று வருகிறது.

நாளது தேதி வரை பதிவேடுகளை புதுப்பிக்கும் திட்டம்.

13. வணிகவரிகள்—அறநிலையத்துறையின் 1979 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 16 ஆம் நாளிட்ட 525 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில், சென்னை, நீலகிரி, பெரியார், கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களும், சமீபத்தில் நில அளவை செய்யப்பட்ட பகுதிகளும், கல்ராயன் மலைப்பகுதிகளும், நிலங்களை உட்பிரிவுபடுத்தும் திட்டத்தின் கீழ் நில அளவை செய்யப்பட்ட நிலங்களும் நீங்கலாக, இம்மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் ஏறக்குறைய 30,000 சதுர மைல் பகுதியில் நாளது வரையில் பதிவேடுகளை புதுப்பிக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. பன்னிரெண்டு மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 28 வட்டங்களில் 1979 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் முதல் இப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1980 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 1 ஆம் நாள் வரை செய்யப்பட்ட பணிகளின் விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது: —

முடிக்கப்பட்ட கிராமங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 727

முடிக்கப்பட்ட மொத்த பரப்பளவு .. ச. கி. மீ 4,318.15.

பார்வையிடப்பட்ட நில அளவை கற்களின் எண்ணிக்கை .. 4,82,545

புதுப்பிக்கப்பட்ட நில அளவை கற்களின் எண்ணிக்கை .. 4,36,873

[1980 ஜூலை 11]

அளவிடப்பட்ட உட்பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை

5,87,191

அளவிடப்பட்ட நில விபரங்களின் எண்ணிக்கை

.. 41,708

பார்வைக்கு வந்த நிலத் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை

472

வருவாய்த் துறைக்கு புதிய கணக்குகள் தரப்பட்ட கிராமங்களின் எண்ணிக்கை

69

இத்திட்டம் உழவர்களுக்கும், அரசுக்கும் பயன்தரத்தக்கதாகும். தனது நிலத்தின் மீது தனக்குள்ள உடைமை, உரிமை, நாற்புற எல்லைகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் உழவர்களுக்கு இது சிறந்த பயனுள்ளதாக அமையும். இத்திட்டத்தின் கீழ், நாளது வரையிலான பதிவுகளுடன் அடிப்படை நில ஆவணங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. உழவர்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் பட்டா புத்தகங்களும் வழங்கப்பட்டன. இத்திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

தாராபுரம் மறு நில அளவை.

14. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள, பிற வட்டங்களுடன் தாராபுரம் வட்டத்தில் மறு நில அளவைப் பணி முதலாவதாக 1958 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இம்மாநிலம் முழுவதும் மறு நில அளவை செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கை முடிவு எடுக்கப்படாததால், தாராபுரம் வட்டத்தில் மட்டும் 160 சதுர மைல் பரப்பளவில் பணி முடிவடையாமல் தடைப்பட்டது. எனினும், தாராபுரம் வட்டத்தின் பெரும்பகுதி கீழ் பவானித் திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால், இவ்வட்டத்தின் மறு நில அளவைப் பணியைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய அவசரத்தையும், முக்கியத்துவத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் தாராபுரம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த 22 கிராமங்களில் மறு நில அளவைப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. களப்பணி விரைவில் முடிவடையும்.

நகர்ப்புற நில உச்சவரம்பு.

15. கடந்த பத்தாண்டு காலத்திற்கும் மேலாகவே நகர்ப்புற மக்கள் தொகை பல்வேறு காரணங்களால், அதிகரித்துள்ளது. தொழிற்சாலைகளும்; பிற நிறுவனங்களும் ஏற்பட்டு, அவை

1980 ஜூலை 11]

கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை நல்கியதால் கிராமப்புற மக்கள் நகரங்களில் குடியேறியது இதன் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். சிறிய, நடுத்தர நகரங்களில் மக்கள் தொகை அதிகரித்ததை விட, பெருநகரம், மிகுந்த பரப்புடைய நகரங்களில் மக்கள் தொகை மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. இதனால் பொருளாதார சமூகச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. குடிசைகளின் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாததாலும், சுகாதாரச் சீர்கேடுகள் வளர்ந்துவிட்டன. எனவே, சிலரிடம் நிலங்கள் குவிந்துகிடப்பதை தடுப்பதற்கும், நில விற்பனையில் ஊரக வாணிபத்தைத் தடுப்பதற்கும், அரிதாக கிடைக்க பெறும் நகர்ப்பகுதிகளின் பயனையும், அதனை முறையாக மேம்படுத்துவதையும் முறைப்படுத்துவது வெகுவாக உணரப்பட்டது.

(2) நகர்ப்பகுதிகளிலுள்ள நிலங்களின் மதிப்பு அதிக அளவு உயர்ந்துவிட்டதால், அரிய நகர்ப்புற நிலங்களை ஊக வாணிபம் செய்வதும் அந்நிலங்களைக் கணக்கில் காட்டாமல் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக வைத்து இருப்பதற்கும் ஏதுவாகிறது. நகர்ப்புறச் சொத்துக்களை நியாயமான அளவிற்கும் அதிகமாக வைத்திருக்கும் தனி நபர் உடைமைக்கும், உரிமைக்கும் உச்ச வரம்பு விதிப்பது இதற்குக் காணவேண்டிய தீர்வுகளில் ஒன்றாகும். நகர்ப்புற நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு விதித்து, வீடுகளின் அளவினை வரையறுத்து நகர்ப்புறமாக்கத்தக்க நிலங்கள் அனைத்தையும் நாட்டுடைமையாக்குவது இதன் நோக்கமாகும். இந்த நோக்கத்தினைக் கருத்தில் கொண்டு, 1976 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலங்கள் (உச்சவரம்பும், முறைப்படுத்தலும்) சட்டம் (குடியரசுத் தலைவரின் சட்டம் 34/1976) இயற்றப்பட்டது.

(3) இச்சட்டத்தில் மூன்று முக்கிய அம்சங்கள் அடங்கியுள்ளன, அவையாவன :—

(i) ஒரு நபர் (தனியொருவர்), ஒரு குடும்பம், ஒரு நிறுவனம், ஒரு கம்பெனி அல்லது ஒரு குழு அல்லது ஒரு சங்கம் அல்லது தனி நபர்கள் வைத்துள்ள காலி நிலங்களின் மேல் உச்சவரம்பு விதித்தல் ;

(ii) இனி கட்டப்படவிருக்கும் குடியிருப்புகளின் தரைப் பரப்பின் மீது உச்சவரம்பு விதித்தல்.

(iii) நகர்புறச் சொத்துக்கள் உரிமை மாற்றத்தை முறைப்படுத்தல்.

[1980 ஜூலை 11]

(4) இச்சட்டத்தினை செயற்படுத்துகையில், பொதுமக்களால் உணரப்படும் கஷ்டங்கள் குறித்து ஏராளமான முறையீடுகள் வந்துள்ளன. அவற்றைக் கருதிப் பார்த்து, குடியரசுத் தலைவரின் சட்டம் 34/1976-ஐ ரத்து செய்து, அரசு, 1978-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலம் (உச்சவரம்பும், முறைப்படுத்தலும்) சட்டத்தை (தமிழ்நாடு சட்டம் 24/1978) இயற்றியது. நகர்ப்புற நிலங்களை பொதுவுடைமை ஆக்கும் நோக்கத்தினைக் கருத்தில் கொண்டு செயல்படும் அதே நேரத்தில், பழைய சட்டத்தின் விதித்துறைகளினால் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும் இடையூறுகளையும் அகற்ற வேண்டும்.

(5) சட்டத்தின் விதித்துறைகளைத் தளர்த்தியதன் காரணமாக உள்ளாட்சி மன்றங்களிடமிருந்து கட்டிடம் கட்டுவதற்கான வரைபடத்திற்கு ஒப்புதல் பெறுவதில் தொல்லை நீங்கி இதனால் கட்டிடம் கட்டும் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்துள்ளன.

(6) தமிழ்நாடு 1978-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலச் சட்டத்தின் (உச்சவரம்பும், முறைப்படுத்தலும்) 1976-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 3-ம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது. ஆனால் இச்சட்டத்தின் 14, 15, 20 (3), 27, 48-ம் பிரிவுகள் 1978-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 17-ம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தன. இச்சட்டத்தின் 20 (3)-ம் பிரிவு, 14/1979-ம் தமிழ்நாடு சட்டத்தால் திருத்தப்பட்டு 1979-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது.

(7) தமிழ்நாடு 1978-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நில புதிய சட்டத்தில் (உச்சவரம்பும், முறைப்படுத்தலும்) சென்னை நகர அமைப்புப் பகுதியின் பரப்பு 1,400 கிலோ மீட்டரிலிருந்து 575 கிலோ மீட்டராகவும், ஏனைய நகரமைப்புப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் எல்லையோரப் பகுதிகள் நீங்கலாக, முதல் பரப்பளவில் சுமார் மூன்றில் ஒரு பங்காகவும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

1980 ஜூலை 11]

(8) பின்வரும் நகரமைப்புப் பகுதிகளுக்கெதிரே குறிப்பிடப் பட்டுள்ள ஒவ்வொரு பகுதிகளிலும், இச்சட்டம் செயலில், உள்ளது:—

நகர்ப்புறப் பகுதியின் பெயர்.	மாநகராட்சி.	வருவாய் நகராட்சி.	வருவாய் நகராட்சி கிராமங்கள்.	பேரூராட்சி.	தென் இரயில்வே நகரம்.	நகரீயம்.	பாளையம்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1 சென்னை	1	4	6	18	..	4	1	93
2 மதுரை	1	..	9	..	..	1	..	11
3 கோயம்புத்தூர்	..	..	2	15	..	..	1	18
4 திருச்சி ராப்பள்ளி	..	..	3	5	..	1	..	9
5 சேலம்	..	..	2	18	..	..	..	20
6 திருநெல்வேலி	..	..	3	8	..	1	..	12

9. ஒவ்வொரு நகர்ப்புறப் பகுதியிலும் ஒரு நபருடைய ஒரு குடும்பத்தினுடைய, ஒரு தொழில் நிறுவனத்தினுடைய உச்சவரம்பு நிலம் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு 24ஆம் சட்டம்.

நகர்ப்புறப் பகுதி.	வகை.	தனி நபர்.	தொழில் குடும்பம் நிறுவனம்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	
		(சதுர மீட்டர்.)	(5)	
சென்னை	I	500	2,000	2,000
மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி, சேலம் ..	II	1,500	3,000	3,000
திருநெல்வேலி ..	III	2,000	4,000	4,000

[1980 ஜூலை 11]

10. ஒரு நபரைப் பொறுத்தவரையில், “குடும்பம்” என்பது அந்நபர் நேர்விற்கேற்ப அந்நபரின் மனைவியையும் அல்லது கணவனும், அவர்களுடைய திருமணமாகாத உரிய வயதடையாத பிள்ளைகளையும் எனப் பொருள்படும். கணவன், மனைவி, உரிய வயதடையாத பிள்ளைகள் இருவர் அடங்கிய ஒவ்வொரு குடும்பமும், சென்னை நகர்ப்புறப் பகுதியில் ஒவ்வொருவருக்கும் 500 சதுர மீட்டர் என்ற வகையில் அதாவது 2,000 சதுர மீட்டருக்குக் காலி நிலத்தை வைத்திருக்கலாம். சென்னை நகர்ப்புறப் பகுதியில் இரண்டு உறுப்பினர்கள் அடங்கிய குடும்பம் ஒன்றின் உச்சவரம்பு நிலப்பரப்பு 1,000 சதுர மீட்டரும் மூன்று உறுப்பினர்கள் அடங்கிய குடும்பம் ஒன்றின் உச்சவரம்பு நிலப்பரப்பு 1,500 சதுர மீட்டரும் ஆகும், ஏனைய நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் இரண்டு அல்லது அதற்கு அதிகமான உறுப்பினர்கள் அடங்கிய குடும்பம் ஒன்றின் உச்சவரம்பு நிலப்பரப்பு மேலுள்ள விவர அறிக்கையின் (4) பத்தியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. உரிய வயதடையாதவர்கள் அவரவர்க்குரிய உச்சவரம்பு வரையில் காலி நிலம் வைத்துக் கொள்வதற்குத் தகுதியுடையவர்களாவர். பிரிவினையாகாத இந்து குடும்பத்தைப் போலவே, உரிய வயது வந்த மகன்கள் திருமணமாகாத உரிய வயது வந்த பெண்களும் அறிவிக்கப்பட்ட நாளன்று சொத்தின் பெயரளவு பங்கினை, வைத்துக் கொள்வதற்குத் தகுதியுடையவர்களாவர். பிரிவினையாகாத இந்து குடும்பத்திற்குக் கிடைக்கின்ற சலுகைகள் கிறிஸ்துவ, முகமதிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்களுக்கும் கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

11. விதிமுறைப்படி, கட்டிடப் பரப்பு ஒரே படித்தான அளவில் 500 சதுர மீட்டர் இருக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது. 1976-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 3-ம் நாளுக்கு முன்னதாக குடியிருப்புப் பகுதியுடன் கட்டப்பட்ட அல்லது கட்டப்பட்டு வருகின்றதும், குடியிருப்புப் பகுதியுடன் இனி கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளதும், தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியினால் வரை படத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளதுமான யாதொரு கட்டிடத்திற்குக் கூடுதலாக அக்கட்டிடத்தைச் சார்ந்து 500 சதுர மீட்டர் நிலப்பரப்பு கூடுதலாக இருப்பதற்கு அனுமதியளிக்கப்படுகிறது.

12. தமிழ்நாடு 1978-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நில உச்சவரம்பு முறைப்படுத்தலும், விதிகளைச் சேர்ந்த 3 ஆம் விதியின்படி, 100 சதுர மீட்டர், 250 சதுர மீட்டர், 300 சதுர மீட்டர் அளவுள்ள பரப்பு, முறையே ஒரு குடும்பத்திற்கு, இரண்டு குடும்பங்களுக்கு, ஐந்து குடும்பங்களுக்குப் பயன்படுவதாக இருப்பின் அவற்றை நடைபாதையாக வைத்துக் கொள்ளவும் அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1980 ஜூலை 11]

13. எந்த நிலங்களுக்கு 1976-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 3-ம் நாளுக்கு முன்னர் மனைகளாகப் பிரிக்க வரை படங்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டனவோ அந்த நிலங்கள் வைத்துள்ள நபர்கள், அதிகமாகவுள்ள தங்களுடைய காலி நிலத்தைப் பிறருக்கு விற்பனை செய்யும் பொருட்டு, வைத்துக் கொள்ளவும் அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது.

14. வேளாண் விளை நிலங்களுக்கு இச்சட்டத்தின் வரம் பினின்று முழு விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலங்கள் பெருந் திட்டத்தில் வேளாண்மைக்கு அல்லாத நிலங்களாகக் காட்டப்பட்டு, ஆனால், வேளாண்மை காரியங்களுக்காகவே தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தால், இச்சட்டம் அவற்றிற்குப் பொருந்தாது. ஆனால், வேளாண்மை யல்லாத பிற காரியத்திற்கு அவற்றைப் பயன்படுத்தும்போது இச்சட்டம் அவற்றிற்குப் பொருந்தும்.

15. கிரயப்பத்திரம் செய்து கொண்ட இந்நிலங்கள் காலி நிலங்களா அல்லது வேளாண்மைக் காரியங்களுக்காக முக்கியமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற நிலங்களா என்பதைச் சரிபார்க்க, தகுதி வாய்ந்த அதிகாரிகளுக்கு இயலும் பொருட்டு, பதிவு செய்வதற்காக வருகிற பத்திரங்களின் அனைத்து நேர்விலும், பத்திரப் பதிவு செய்யும் அதிகாரிகள், 1908-ம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ் பத்திரங்களைப் பதிவு செய்வதற்கு முன்னர் நிலத்தின் உடைமையை மாற்றுபவரும் மாற்றப் பெருபவர்களும் XIII படிவத்தில் இருபடிகளில் உறுதி மொழி எழுதிக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தப்பட வேண்டும்.

16. உச்சவரம்புக்கும், மிகையாக காலி நிலம் வைத்துள்ள நபர் எவரும், 7-ம் பிரிவில் சொல்லியுள்ளவாறு விவர அறிக்கை ஒன்றைக் கொடுத்தும், அவரிடமுள்ள மிகை காலி நிலம் தொடர்பாக இச்சட்டத்தின் 11-ம் பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட் பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்படும் வரையில், அந்நிலத்தையோ அல்லது அதன் பகுதியையோ விற்பனை, அடமானம், அன்பளிப்பு, குத்தகை அல்லது வேறு வகையில் உடைமை மாற்றம் செய்யக்கூடாது.

17. இச்சட்டம் செயல்படத் தொடங்கும்போது, உச்ச வரம்புக்கும் மிகையாக காலி நிலம் வைத்துள்ள ஒவ்வொரு நபரும் அப்பகுதியின் மீது அதிகார வரம்பினைக் கொண்டுள்ள தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியிடம் விவர அறிக்கை ஒன்றைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். இச்சட்டத்தின் 7-ம் பிரிவின் படி விவர அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்வதற்கான கடைசி நாள் 1978-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 14-ம் தேதியுடன் முடிவடைந்து பொது மக்கள் கேட்டுக் கொண்டதன்பேரிலும், வர்த்தக சபை வேண்டு

[1980 ஜூலை 11]

கோளின் பேரிலும், இது (1978-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 14-ம் நாள் வரையில்) ஒரு மாத காலம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. 1980-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1-ம் நாள் நிலவரப்படி, 1976-ம் ஆண்டு சட்டத்தின் 6 (1) பிரிவின் கீழும், 1978-ம் ஆண்டு சட்டத்தின் 7 (1) பிரிவின் கீழும் 14,119 விவர அறிக்கைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன. 1978-ம் ஆண்டு சட்டத்தின் விதிமுறைக் கிணங்க, 10,669 விவர அறிக்கைகள் உச்சவரம்புக்குள் இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய 3,450 விவர அறிக்கைகள் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரிகளால் சரி பார்க்கப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தாக்கல் செய்த விவர அறிக்கைகளின் படி கையகப்படுத்துவதற்கு உள்ள உபரி காலி நிலத்தின் பரப்பளவு 3,530 ஹெக்டேர், 60 ஏர், 55 சதுர மீட்டர் ஆகும். பொருத்தமான அதிகாரிகள் விவர அறிக்கைகளைப் பரிசீலித்து வருகின்றனர். 100 ஹெக்டேர், 64 ஏர், 28 சதுர மீட்டர் பரப்புள்ள உபரி காலி நிலம் உள்ளதாக அறிவிக்கும் பொருட்டு 112 விவர அறிக்கைகள் மீது அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர். மேலும் இது குறித்து அவர்கள் 11 (1) பிரிவின் கீழ் தமிழ்நாடு அரசிதழில் அறிவிப்பு வெளியிட்டுள்ளனர். 25 ஹெக்டேர், 9 ஏர், 30 சதுர மீட்டர் பரப்புள்ள காலி நிலம் சம்பந்தப்படுகிற 24 இனங்களில் சட்டத்தின் 11 (3) பிரிவின்படி அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

18. நகர்ப்புறப் பகுதி ஒவ்வொன்றிலும் கையகப்படுத்தப் பட்ட உபரி நிலங்களுக்குக் கொடுக்கத்தக்க தொகை வருமாறு :—

நகர்ப்புறப் பகுதி. வகை. கொடுக்கத்தக்க தொகை (உயரளவு);

(1)

(2)

(3)

சென்னை	I	சதுர மீட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 50-க்கு மேற்படாத தொகை
--------------	---	--

மதுரை, கோயம்புத்தூர் திருச்சி, சேலம்.	11	சதுர மீட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 25-க்கு மேற்படாத தொகை.
---------------------------------------	----	---

திருநெல்வேலி	111	சதுர மீட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 15-க்கு மேற்படாத தொகை.
--------------------	-----	---

[1980 ஜூலை 11]

19. நகர்ப்புறப்பகுதியில் நிலம் அமைந்துள்ள இடத்தையும், நிலத்தின் பொதுவான பயனையும், முறையான நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கு நகர்ப்புறப்பகுதியின் நிலத்தின் பயன்பாட்டையும் ஏனைய பொருத்தமான கூறுகளையும் கருதிப் பார்த்து, இது காரியத்திற்காக இம்மாதிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு நகர்ப்புற பகுதியும் பல்வேறு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்படும். மேலே குறிப்பிட்ட உயரளவு விலை வீதங்களுக்குட்பட்டு, ஒவ்வொரு மண்டலத்திலும் ஒரு சதுர மீட்டர் காலி நிலத்தின் விலை நிர்ணயம் செய்யப்படும்.

20. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி நகர்ப்புறப் பகுதிகளை மண்டலங்களாகப் பிரிப்பதற்கும், தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நில (உச்சவரம்பு முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் ஒவ்வொரு மண்டலத்திலும் கையகப்படுத்தப்படும் நிலங்களுக்குக் கொடுக்கத் தக்க தொகையை நிர்ணயம் செய்வதற்காகவும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம் ஆகிய நகர்ப்புறப்பகுதிகள் தொடர்பான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

21. தொகை பெறுவதற்குள்ள உரிமை தொடர்பாக 12 பிரிவின்கீழும் தற்போதுள்ள கட்டிடத்தை இடிப்பது அல்லது மாற்றியமைப்பது தொடர்பாக 29 பிரிவின்கீழும் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி பிறப்பிக்கின்ற ஆணை ஒன்றினால் பாதிக்கப்படுகின்ற யாதொரு நபர், நகர்ப்புற நில மேல் முறையீட்டு நடுவர் மன்றத்திடம் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளலாம். நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்பின் பேரில், மேற் சொன்ன பிரிவுகளின்கீழ், உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மறு விசாரணை மனு ஒன்றைச் செய்து கொள்ளலாம். ஏனைய இனங்களைப் பொறுத்தவரையில், மேல்முறையீடு அதிகாரியிடம் அடையுமா நகர்ப்புற நில உச்சவரம்புக்குப் பொறுப்பு வகிக்கிற வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினரிடம் மேல்முறையீடு செய்து கொள்ளலாம்.

22. தொகையில் இருபத்தைந்து சதவீதம் அல்லது இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாய் இவற்றில் எது குறைவான தொகையோ அத்தொகையை ரொக்கமாக உடனடியாகச் செலுத்தவேண்டும்; எஞ்சிய தொகையை 15 ஆண்டு கால அளவில், சம ஆண்டு தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தலாம். இவ்வாறு செலுத்தப்படும் தொகையுடன் அரசு எந்நாளன்று காலி நிலத்தைக் கையகப் படுத்தியதாக கருதப்படுகிறதோ அந்நாளிலிருந்து ஆண்டொன்றுக்கு ஆறு சதவீதத்தில் வட்டியும் செலுத்தப்படவேண்டும்.

1980 ஜூலை 11]

23. இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் மைய - மாநில அரசுகள், விரச நிறுவனங்கள், அட்டவணையில் கண்டுள்ள வங்கிகள், கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கங்கள், சமய-அறக்கட்டளை நிறுவனங்கள் போன்றவை வைத்திருக்கும் நிலங்களுக்குப் பொருந்தா.

24. 1978 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு 24 ஆம் எண் சட்டத்தின் 20 ஆம் பிரிவின் (3) உட்பிரிவைச் சேர்ந்த விதித்துறைகளை நிறைவேற்றுவதில் நடைமுறை இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன. இவ்விடர்ப்பாடுகளை நீக்கும் பொருட்டு மேற்சொன்ன 20 ஆம் பிரிவின் (3) உட்பிரிவிற்குப் பதிலாக, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலத் (உச்சவரம்பும் முறைப்படுத்தலும்) திருத்தச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 14/1979) புதிய உட்பிரிவு அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. பொது அறக்கட்டளை அல்லது சமயப் பொறுப்புக்கழகம் (வஃக்ப் நிறுவனம் உட்பட) எதுவும், மிகையாகவுள்ள காலி இடத்தை, விற்பனை, அடைமானம், அன்பளிப்பு, குத்தகை அல்லது வேறு வகையில் உடைமை மாற்றம் செய்யக்கூடாது என்று இத்திருத்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது. அத்தகைய மிகை நிலத்தை அல்லது அதன் ஒரு பகுதியை அவ்வாறு உடைமை மாற்றம் செய்தால் அது செல்திறன் அற்றுப்போகும். அத்தகைய பொது அறக்கட்டளை அல்லது சமயப் பொறுப்புக் கழகம் (வஃக்ப் நிறுவனம் உட்பட) வைத்திருக்கும் நிலம் அறக்கட்டளை அல்லது சமயக் காரியங்களுக்குத் தேவைப்படுவதும், பயன்படுத்தப்படுவதும் அற்றுப் போகுமானால், மேற்சொன்ன தமிழ்நாடு சட்டத்தின் விதித்துறைகள் அவற்றுக்குப் பொருந்தும் என்பதோடு, மேற்சொன்ன தமிழ்நாடு சட்டத்தின் 111 ஆம் அத்தியாயத்தின் விதித்துறைகளுக்கிணங்க மிகையாகவுள்ள காலி நிலம் அரசால் கையகப்படுத்தப்படும்.

25. பொதுமக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டும், எவ் ரேனும் ஒரு நபருக்கு ஏற்படுகின்ற எதிர்பாராத இடர்களின் அடிப்படையிலும் விலக்களிப்பதற்கு அரசுக்கு அதிகாரமுண்டு. மாநில அரசு அல்லது மத்திய அரசுடன் அல்லது மாநில அல்லது மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான அல்லது கட்டுப் பாட்டின் கீழ் வரும் எந்தவொரு நிறுவனம் அல்லது கழகம் அல்லது எந்தவொரு கல்வி அல்லது மருத்துவ நிறுவனத்துடன் மிகையாகவுள்ள காலி நிலத்தை அல்லது அதன் ஒரு பகுதியை விற்பனை செய்ய, இச்சட்டம் செயலுக்கு வருவதற்கு அதாவது 1976 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 3 ஆம் நாளுக்கு முன்னர், ஒரு நபர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருந்து, அது உண்மையான நல்லெண்ணத்துடன் செய்யப்பட்டதாக அரசு மனநிறைவடைந்தால், அத்தகைய காலி நிலத்திற்கு அரசு விலக்களிக்கலாம்.

1980 ஜூலை 11]

26. சமுதாயத்தின் நலிந்த பிரிவினருக்காக வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கான திட்டத்திற்கு ஒப்புதலைப் பெறுவதற்கும், மேற்சொன்ன காரியத்திற்காக மிகையாகவுள்ள காலி நிலத்தைத் தொடர்ந்து வைத்திருப்பதற்கான விதித்துறைகளையும் நிபந்தனைகளையும் வரையறுப்பதற்குமான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

27. தொழில் நிறுவனங்களின் காரியத்திற்காக அல்லது தொழில் நிறுவனங்களின் பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு இடவசதி அளிப்பதற்காக ஒருவருக்கு இச்சட்டத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட உபரி நிலங்களை ஒப்படை செய்வதற்கு இச்சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பொது நலனுக்காக நிலங்களை விற்பதற்கும் அரசுக்கு உரிமையுண்டு.

28. நில உச்சவரம்பிற்குள் உட்பட்டுள்ள காலி நிலத்தையும் நகர்ப்புறச் சொத்தையும் உடைமை மாற்றம் செய்வதற்கான சிக்கலான நடவடிக்கைகளை எளிதாக்கும் பொருட்டு, பழைய சட்டத்தில் 25, 26, 27 ஆம் பிரிவுகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய சட்டத்தின் 27 வது பிரிவில் விற்பனை, அன்பளிப்பு, மாற்றிகொடுத்தல், குத்தகை, சுவாதீனம், அடைமானம், திருப்பி ஒப்படைத்தல், ஒப்பந்தம் (செட்டில்மெண்டு இறுதியாவணம்) அல்லது வேறு எந்த வகையில் காலி நிலம் உடைமை மாற்றம் செய்யப்படுவதைப் பொறுத்த மட்டில் உடைமை, உரிமை மாற்றுபவரும் மாற்றப் பெறுபவரும் தம் வசம் உள்ள காலி நிலத்தின் மொத்தப்பரப்பு குறித்து பதிவு செய்யும் அதிகாரியின் முன்னர் XIII ஆம் படிவத்தில், இருபடிகளில் விவர அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்தால் ஆவணம் பதிவு செய்யப்படவேண்டுமென்று வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

14. பொது.

1. ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல், கிராம அதிகாரிகள், கிராமப் பணியாளர்கள் அடங்கிய வருவாய் நிர்வாகத்தின் கிராமப் பணியாளரமைப்பு, கிராம அளவில் நிலவரி வசூலிப்பதற்கு ஒரு முக்கியப் பணியாளர் அமைப்பாகும். இப்பணியாளர் அமைப்பை மாற்றியமைப்பது; முனைந்து செயல்படுத்துவது குறித்து அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

2. கிராம அதிகாரிகள், முழு நேர அரசுப் பணியாளர்கள் அல்லர். மூன்றாம் சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரையில் அடிப்படையில், மதிப்பூதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு

[1980 ஜூலை 11]

வருகிறது. 1—4—1978 ஆம் நாள் நிலவரப்படி பல்வேறு வகையான கிராம அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட மதிப்பூதியங்களின் விவரம் வருமாறு:—

திங்கள்
ஒன்றுக்கு

ரூ.

கிராமத் தலைவர்		125
கர்ணம்		127
கிராமக் காவலர்		115
கிராமப் பணியாளர்		115

இம்மதிப்பூதியத் தொகை, 1979, 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் மூன்று முறை அதாவது 1—4—1979, 1—10—1979, 1—2—1980 ஆகிய நாட்களில் ஒவ்வொரு வகைப்பாட்டின் கீழுள்ளவர்களுக்கு ஒரே சீராக திங்களொன்றுக்கு ரூ. 5 என்ற வீதத்தில் மதிப்பூதியம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வகைப்பாட்டின் கீழுள்ளவர்களுக்கும் 1—5—1980 முதற் கொண்டு மேலும் ரூ. 5 அதிகமாக அளிப்பதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. முதன் முறையாக அரசு, இம்மாநிலத்திலுள்ள கிராம அதிகாரிகளுக்கு 1980—81 ஆம் ஆண்டில், 36.5 இலட்சம் ரூபாய் மொத்த செலவில் உலோகத்தாலான முத்திரைகள் வழங்குவதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவிருக்கிறது.

4. 1979—80 ஆம் ஆண்டில், இம்மாநிலத்திலுள்ள 13 துணை வட்டங்களை வட்டங்களாகத் தரம் உயர்த்தி அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. அவற்றின் விவரம் வருமாறு:—

தொடர் எண்ணும், மாவட்டமும்	தரம் உயர்த்தப்பட்ட துணை வட்டங்கள்.
------------------------------	---------------------------------------

(1)

(2)

1. திருநெல்வேலி	.. சாத்தான்குளம்.
2. இராமநாதபுரம்	.. திருச்சுழி.
3. இராமநாதபுரம்	.. கமுதி.
4. இராமநாதபுரம்	தேவகோட்டை.
5. மதுரை	.. நத்தம்.

தொடர் எண்ணும், நகரப்பகுப்பகு-ங்குதரம் உயர்த்தப் 8-0201
மாவட்டமும் பட்ட துணை

6. புதுக்கோட்டை : ஆவுடையார்கோவில்.

8. தஞ்சாவூர் வேதாரண்யம்.

0. தென் ஆர்க்காடு .. திட்டக்குடி.

11. கோயம்புத்தூர் வார்டு . . மேட்டுப்பாளையம்.

13. தருமபுரி . . . பொன்னகரம்.

பெரிய கட்டிடம் (பெரிய கட்டிடம்) கட்டிடம், 2

இவற்றுள் குந்தித்சபனது 01 . சூ காசுந்தருக்கு நனந் ப்பத

[illegible]

1978-79-200 அலுவலகம்-குடியிருப்புகள்.

1976-80-150 அ.வ.வ.க.ம்-கடிமீருப்புகள்.

[1980 ஜூலை 11]

1980-81—150 அலுவலகம்-குடியிருப்புகள்.

இவற்றில் 168 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியவற்றில் கட்டுமானப் பணிகள் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளன. புதிய பிரக்காக்களில் எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளதால், 1980-81-ம் ஆண்டுகளில் பிரக்கா குடியிருப்புகளை அதிக அளவில் கட்டுவதற்காக இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்தவும் அரசு கருதி வருகிறது.

6. 1979-80-ஆம் ஆண்டில், பின்வரும் வருவாய்க் கோட்ட அலுவலகங்களுக்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்ட அரசு அனுமதி அளித்தது :—

1. கூடலூர்	நீலகிரி மாவட்டம்.
2. பட்டுக்கோட்டை	தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
3. சிவகெங்கை	இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
4. திருநெல்வேலி	திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

7. அதே ஆண்டில், பின்வரும் ஐந்து வட்ட அலுவலகங்களுக்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் அரசு அனுமதி அளித்தது :—

1. பேராவூரணி	தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
2. காரைக்குடி	} இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
3. விருதுநகர்	
4. பாலக்கோடு	தருமபுரி மாவட்டம்.
5. எழும்பூர்-நுங்கம்பாக்கம்	சென்னை மாவட்டம்.

8. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளி வட ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் அலுவலகங்களுக்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக ரூ. 10 இலட்சத்திற்கு அனுமதியளிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வருவாய்க் கோட்ட வட்ட, அலுவலகங்களுக்குப் புதிய அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் ரூ. 10 இலட்சம் அனுமதிக்கப்படும். மேலும் வட்டாட்சியர் அலுவலகங்கள் மற்றும் வருவாய்க் கோட்ட அலுவலகங்களின் தற்போதுள்ள கட்டிடங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் ரூ. 10 இலட்சம் அனுமதிக்கப்படும். 1980-81-ம் ஆண்டில் வருவாய்க் கோட்டம் மற்றும் வட்ட அலுவலகங்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கல், கழிப்பிட வசதி முதலியவை உட்பட அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக ரூ. 10 இலட்சம் அனுமதிக்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

1980 ஜூலை 11]

9. தக்காவிக் கடன்களைக் கணக்கிலிருந்து தள்ளுபடி செய் தல்.—தமிழ் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் தக்காவிக் கடன் திட்டங்களின் கீழ் அவர்கள் திரும்பச் செலுத்த வேண்டிய வேளாண்மைக் கடன்கள் மற்றும் வட்டிச் சுமைகளிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்க வேண்டி அவ்வப்போது முறையீடுகள் செய்து கொண்டனர். 1977-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் விவசாயிகள் பல்வேறு கோரிக்கைகளைப் பரிசீலிப்பதற்காக உயர் அதிகாரக் குழு ஒன்றை அரசு நியமித்தது. அந்த உயர் அதிகாரக் குழு 1979-மே மாதத்தில் தனது அறிக்கையை அளித்தது. அரசு, உயர் அதிகாரக் குழுவின் பொருத்தமான பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொண்டு, தக்காவி கடன் திட்டத்தின் கீழ் உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பல்வேறு வகைக் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் நேர்விற்கேற்ப அசல் அல்லது வட்டியைக் கணக்கிலிருந்து தள்ளுபடி செய்ய 1979-மே மாதத்தில் தேவையான உத்திரவுகளைப் பிறப்பித்தது. இந்த ஆணைகளைச் செயல்படுத்தியதன் விளைவாக ரூ. 5,42,09,826 கணக்கிலிருந்து தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இதனால் 8,51,680 விவசாயிகள் பயனடைந்தனர்.

விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையை மேலும் ஆராய்ந்து, அரசு அளித்துள்ள தக்காவி கடன்களின் பாக்கியாக உள்ள ரூபாய் 21 கோடியில், ரூபாய் 16 கோடி நிலுவையை ரத்து செய்துவிட தமிழக அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

10 வருவாய்த்துறைப் பணியாளர்களுக்கு வீட்டுவசதியளித்தல்—வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாக மாவட்டங்கள்லுள்ள வருவாய்த் துறையின் பல்வேறு பணியாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காகப் படிப்படியான திட்டம் ஒன்றை அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. 1979-80 ஆம் ஆண்டில், பின்வரும் இடங்களில் வட்டாட்சியர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்காக அரசு அனுமதியளித்துள்ளது:—

1. திருச்சி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்
2. கமுதி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்
3. தேவகோட்டை, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்
4. திருவிடைமருதூர், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்
5. திருவையாறு, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்
6. வேதாரண்யம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்
7. மேட்டுப்பாளையம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்
8. பெருந்துறை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்
9. பொன்னகரம், தருமபுரி மாவட்டம்

1980 ஜூலை 11

10. சாத்தான்குளம், திருநெல்வேலி மாவட்டம் . 0
11. நத்தம், மதுரை மாவட்டம் . 0
12. ஆவையாரகோயில், புதுக்கோட்டை மாவட்டம் . 0
13. திட்டக்குடி, தென்னாற்காடு மாவட்டம் . 0

இந்தக் குடியிருப்புகள், பொதுப்பணித்துறை தலைமைப் பொறியாளர் (கட்டிடங்கள்) மூலமாகக் கட்டப்பட வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

1980-81 ஆம் ஆண்டில், இத்திட்டத்தின்கீழ் பின்வரும் அலுவலர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தர அரசு உத்தேசித்துள்ளது:

மாவட்ட வருவாய் அலுவலர் குடியிருப்புகள்:

1. புதுக்கோட்டை . 0
2. தருமபுரி . 0

வருவாய்க்கோட்ட அலுவலர் குடியிருப்புகள் :

1. உசிலம்பட்டி . 0
 2. புதுக்கோட்டை . 0
 3. நாகர்கோயில் . 0
- வட்டாட்சியர் குடியிருப்புகள் :

1. உளுந்தூர்பேட்டை . 0
2. திருவாரூர் . 0
3. பேராலூரணி . 0
4. கும்மிடிப்பூண்டி . 0
5. உத்திரமேரூர் . 0
6. பண்ணாடி . 0
7. புதுக்கோட்டை . 0
8. காரைக்குடி . 0
9. இராஜபாளையம் . 0
10. விருதுநகர் . 0
11. மாலக்கோடு . 0
12. கோத்திகிரி . 0
13. ஒட்டப்பிடாரம் . 0
14. சத்தியமங்கலம் . 0

1980-81 ஆம் ஆண்டில் வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் முதல் தடவையாக 40 தலைமையிடை குணை வட்டாட்சியர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

மேலும் 48 மொகிராமங்களில் (பிற்காலத் துதலை மீறியிருக்கின்ற நிலை) மொத்தம் ரூ. 12 (இலட்சம்) செலவில் குகிராமச் சாவடிகள் கட்டுவதற்கான புதிய திட்டம் ஒன்றிற்கு அரசு ஒப்புதல் அளிக்க உள்ளது. 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி யொதுக்கம் ரூ. 6 இலட்சம் ஆகும்.

11. மாவட்டங்களில் வருவாய்த்துறை அலுவலகங்களின் பணிகளை முன்னிலை சிறப்புற நடத்த சூதிதல் பணியாளர் களுக்கு ஒப்புதல் அளித்தல்.

இ. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அலுவலகங்களுக்கும் வருவாய்க் கோட்ட அலுவலகங்களுக்கும் வட்டாட்சியர் அலுவலகங்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக துணை வட்டாட்சியர் பதவித் தர 122-க்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளதா? அத்துடன், அதிமுக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாழ்வுப் வேறு நோக்கங்களுக்காகப் பின்வரும் பணியாளர்களுக்கும் அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது: (அ) கருணாநிதி மாவட்டம் (ஆ) தருமபுரம் மாவட்டம் (இ) நெல்லைப் பட்டினம் மாவட்டம்

1. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம், கோயம்புத்தூர், கூடுதல் பணியாளர்கள்: 100 பட்டம் நிரம்பினால்.

(1) மூன்று இளநிலை உதவியாளர்கள் நேரடிப் பங்குபட்ட

(2) நான்கு உதவியாளர்கள்.

முடிவாகியிருக்கின்றது. இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றது. 8

2. வீடுகட்டுதல்—கடன் வழங்குதல்—நுகர்வு ரகசியம்

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு உதவியாளர் (ஏழு மாவட்டங்களுக்கு). ரங்கசபை ரங்கமங்குலம் திருவிடபுத்துக்கு.

தமிழ்நாடு தலைநகராக மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலமாக தமிழ்நாடு தலைநகராக மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மலையடி 16 உதவியாளர்கள் பதவியை மாற்றிக்கொண்டனர்.

160 இளநிலை உதவியாளர்கள். ரூப வசூலி

பாக்கி ௧7௭1 சரூஉ, சாகசுத்துப்பமினிதுல்

40 உதவியாளர்கள்: அபிப்பிநூ உயிரிதம்

47. இளநிலை 2 கலியாணர்கள்

சுருபயசு துருநாப பருருசு

5. சென்னை மாநகர் வட்ட அலுவலகங்களில் (ஐந்து வட்டங்கள்) சிமிட்டி அனுமதிச் சீட்டுகள் (பெர்மிட்டுகள் வழங்குதல்) ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஒரு உதவியாளர்.

1980-81 ஆம் ஆண்டில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மற்றும் வேறு வறுமையான அலுவலகங்களுக்கு வேலை பளுவின் அடிப்படையில் சிபார்சு செய்து கொடுக்கப் பட்டது. சுருட்டல் பணியாளர்கள் நியமிப்பதற்கு அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

[1980 ஜூலை 11]

1. ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திலும் ஒரு காசாளர் (16 பதவிகள்).

2. எல்லா மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகங்களிலும் கூடுதல் தட்டச்சர்கள்.

3. மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் சுத்த நகல் பிரிவில் கூடுதல் பணியாளர்கள்.

4. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் சுத்த நகல் பிரிவில் கூடுதல் பணியாளர்கள்.

5. கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் கூடுதல் இளநிலை உதவியாளர்களும் தட்டச்சர்களும்.

6. வருவாய் நிர்வாகத்தினை சீர்திருத்தும் பொருட்டு கூடுதல் கண்காணிப்பு பதவிகள் (20 துணை வட்டாட்சியர்).

7. ஒவ்வொரு வட்ட அலுவலகத்திலும் (துணை வட்ட அலுவலகம் உட்பட) ஒரு கூடுதல் தட்டச்சர் பதவி (161 தட்டச்சர் பதவிகள்).

8. ஒவ்வொரு கோட்டாட்சியர் அலுவலகத்திற்கும் ஒரு தட்டச்சர் அல்லது சுருக்கெழுத்து தட்டச்சர் பதவி.

9. வட்ட அலுவலகங்களுக்கும் கோட்ட அலுவலகங்களுக்கும் பதிவேடு எழுத்தர் பதவிகள்.

12. மாவட்ட வருவாய்த்துறை நிர்வாகங்கள் குறிப்பாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களது அலுவலகங்கள், வருவாய்க் கோட்ட அலுவலகங்கள் வட்டாட்சியர் அலுவலகங்கள் ஆகியவை செயல்படும் விதம் பற்றி ஆய்வு செய்து, பொது மக்களின் நலனைக் கருதி, பிரச்சனைகளை விரைந்து தீர்க்கும் வகையில் இந்த அலுவலகங்களின் திறமையை மேம்படுத்துவதற்குரிய செயல்முறைகளைத் தெரிவிப்பதற்காக, அரசு 1979 ஏப்ரலில் வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினர் திரு. எஸ். பி. அம்புரோஸ், ஐ.ஏ.எஸ்., அவர்களை தனி நபர் குழுவாக நியமித்தது. மாவட்டங்களை ஒருமுறை சுற்றிப் பார்த்து சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்களுடனும், மக்கள் தலைவர்களுடனும் விவாதித்த பின்னர், திரு. எஸ். பி. அம்புரோஸ், ஐ.ஏ.எஸ்., அவர்கள் 1980 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 31-ம் நாளன்று அறிக்கை ஒன்று அளித்தார். அவரது அறிக்கை மாநில வருவாய்த்துறை நிர்வாகத்தின் எல்லாக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கிய 184 பரிந்துரைகளைக் கொண்டதாகும். இப்பரிந்துரைகளில் 27 பரிந்துரைகளைப் பொருத்தவரையில் அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்தது. எஞ்சியுள்ள பரிந்துரைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை ஒன்றிக்கு மேற்பட்ட அரசுத் துறைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்ப

1980 ஜூலை 11]

தால், அவைகளுக்கு விரிவாக கருத்து அளிக்குமாறு வருவாய்த் துறை வாரியம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. வாரியத்தின் அறிக்கை வரப் பெற்றதும் எஞ்சியுள்ள பரிந்துரைகள் குறித்து, அரசு முடிவு எடுத்து தனி நபர் குழுவின் பரிந்துரைகளை முடிந்தவரையில் விரைந்து செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.

இணைப்பு II.

[361 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க].

வணிகவரி மற்றும் அறநிலையத் துறை.

மானியக் கோரிக்கை எண். 4.

பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்.

நிர்வாகம்.

பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வணிக வரிகளும் மாநில அரசின் முக்கியமான வரி வருவாய் வாயிலாக அமைந்துள்ளன. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் இவ்வருவாய் ஆதாரத்தின் மூலம் 388 கோடி ரூபாய் கிடைத்தது. இது, 1978-79 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருவாய் தொகையைக் காட்டிலும் 69 கோடி ரூபாய் கூடுதலாகும்.

2. வணிக வரிகள் துறை¹வரி சம்பந்தப்பட்ட பின்வரும் எட்டு சட்டங்களை நிர்வகித்து வருகிறது—

1. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது²விற்பனை வரிச் சட்டம்.

2. 1956 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.

3. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.

4. தமிழ்நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.